

Sveto jevan elije po Luci

Glava 1

1. Budu idam nogi po eše opisivati doga aje koji se ispuniše me u nama,
2. Kao što nam predaše koji isprva sam i vidješe i slugerije i biše:
3. Nam islih i ja, ispitavši sve od po etka, po redu pisati tebi, estiti Teofile,
4. Da poznaš temeljonijeh rije i kojim a si se nau io.
5. U vrijeme Iroda cara Judejskoga bijaše neki sveštenik od reda Avijna, po imenu Zarija. i žena njegova od plemena Aronova, no imenu Jelisaveta.
6. Abijahu oboje pravedni i pred Bogom, i življahu u svemu po zapovijestima i uredbama Gospodnjim bez mane.
7. Ine im adijahu djece; jer Jelisaveta bješe nerotkinja, i bijahu oboje ve stari.
8. I dogodi se, kad on služaše po svome redu pred Bogom,
9. Da po obiju sveštenstva do e na njega da izi e u crkvu Gospodnju da kadi.
10. I sve m noštvo naroda bijaše na polju i moljaše se Bogu u vrijeme ka enja.
11. Anjem u se pokaza an eo Gospodnji koji stajaše s desne strane oltara kadionoga.
12. I kad ga vidje Zarija uplaši se i strah napade nanj.
13. An eo re e mu: Ne boj se, Zarija; jer je uslišena

tvoja molitva: i žena tvoja Jelisaveta rodi e ti sina, i na eni mu ime Jovan.

14. Ibi e tebi radost i veselje, i m nogi e se obradovati njegovu ro enju.

15. Jer e biti velik i pred Bogom, i ne e niti vina i sikera; i napuni e se D uha svetoga još u utrobi m atere svoje;

16. I m noge e sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovome;

17. I on e naprijed do i pred njim u duhu i sili Ilijnoj da obrati srca otaca k djeci i nevjernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov.

18. I re e Zarija an elu: Po em u u ja to poznati? jer sam ja star i žena je m oja vrem enita.

19. I odgovaraju i an eo re e m u: Ja sam G avrilo što stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost.

20. I evo, onijem i eš i ne eš m o i govoriti do onoga dana dok se to ne zbude; jer nijesi vjerovao mojijem rije im a koje e se zbiti u svoje vrijeme.

21. I narod ekaše Zariju, i u ahu se što se zabavi u crkvi.

22. A izišavši ne m ogaše da im govori; i razum ješe da m u se nešto u tvorilo u crkvi; i on nam igivaše im ; i osta nijem.

23. I kad se navršiše dan i njegove službe o tide ku i svojoj.

24. A poslije ovijeh dana zatrudnje Jelisaveta žena

njegova, i krijaše se pet mjeseci govore i:

25. Tako mi u ini Gospodu dane ove, u koje pogleda na m e da m e izbavi od ukora m e u ljudim a.

26. A u šestim mjesec posla Bog an e la G avrila u grad Galilejski po imenu Nazaret.

27. K djevojci isprošenoj za m uža, po im enu Josifa iz dom a D avidova; i djevojci bješe im e M arija.

28. I ušavši k njoj an eo re e: R aduj se, blagodatna! G ospod je s tobom , blagoslovena si ti m e u ženam a.

29. A ona vidjevši ga poplaši se od rije i njegove i pomisli: Kakav bi ovo bio pozdrav?

30. I re e joj an eo: N e boj se, M arija! Jer se našla milost u Boga

31. I evo zatrudnje eš. i rodi eš sina, i nadjenim u im e Isus.

32. O n e biti veliki, i nazva e se sin najvišega, i da e mu Gospod Bog prijesto Davida oca njegova;

33. I carova e u domu Jakovljevu va vijek, i carstvu njegovom ne e biti kraja.

34. A M arija re e an elu: K ako e to biti kad ja ne znam za m uža?

35. I odgovaraju i an eo re e joj: D uh sveti do i e na tebe, i sila najvišega osjeni e te; za to i ono što e se roditi bi e sveto, i nazva e se sin B ožij.

36. I eto Jelisaveta tvoja tetka, i ona zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo je šestim mjesec njojzi, koju zovu nerotkinjom.

37. Jer u Boga sve je moguće što reče.

38. A Marija reče: Evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po riječi tvojoj. I anđeo otiđe od nje.

39. A Marija ustavši onijeh dana otiđe brzo u gornju zemlju u grad Judin.

40. I uđe u kuću u Zariju, i čestita Jelisaveti.

41. I kad Jelisaveta u čestitanje Marijino, zaigra dijete u utrobi njezinoj, i Jelisaveta se napuni Duha svetoga,

42. I povika zdravo i reče: Blagoslovena si ti među ženama, i blagosloven je rod u trobe tvoje.

43. I otkud meni ovo da dođem ati Gospodam o jega k meni?

44. Jer gle, kad dođe glas čestitanja tvojega u ušima moje, zaigra dijete radosno u utrobi mojoj.

45. I blago onoj koja vjerova; jer će se izvršiti što joj kaza Gospod.

46. I reče Marija: Velika dušam oja Gospoda;

47. I obradova se duh moj Bogu spasu mojemu,

48. Što pogleda na ponizjen je sluškinje svoje; jer gle, od sad će me zvati blaženom svinaraštaji;

49. Što mi u inivelinu silni, i sveto ime njegovo;

50. I milost je njegova od koljena na koljeno onima koji ga se boje.

51. Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislima srca njihova.

52. Zbaci silne s prijestola i podiže ponižene.
53. Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne.
54. Primi Izrailja slugu svojega da se opomene milosti;
55. Kao što govori ocima našijem, Avramu i sjemenu njegovu do vijeka.
56. Marija pak sjedi s njom oko tri mjeseca, i vrati se kući svojoj.
57. A Jelisaveti dođe vrijeme da rodi, i rodi sina.
58. I uše njezini susjedi i rodbina da je Gospod pokazao veliku milost svoju na njoj, i radovahu se s njom.
59. I u osmi dan dođe da obrežu dijete, i šadijahu da mu nadjenu ime oca njegova, Zarija.
60. I odgovaraju imati njegova reče: Ne, nego da bude Jovan.
61. I rekoše joj: Nikoga nema u rodbini tvojoj da mu je tako ime.
62. I namigivahu ocu njegovu kako bi on htio da mu nadjenu ime.
63. I zašikavši dašicu, napisagovore: Jovan mu je ime. I zaudiše se svi.
64. I odmah mu se otvoriše usta i jezik njegov, i govoraše hvale i Boga.
65. I uđe strahu sve susjede njihove; i po svoj gornjoj Judeji razglasise ovaj savdogađaj.
66. I svi koji uše metnuše u srce svoje govore: šta

e biti iz ovoga djeteta? I ruka Gospodnja bješe s njim .

67. I Zarija otac njegov napuni se Duha svetoga, i prorokova govore i:

68. Blagosloven Gospod Bog Jakovljev što pohodi i izbavi narod svoj

69. I podiže nam rog spasenija u domu Davida sluge svojega,

70. Kao što govori ustima svetijeh proroka svojijeh od vijeka

71. Da će nas izbaviti od našijeh neprijatelja i iz ruku sviju koji mrze na nas;

72. Uiniti milostocima našijem, i opomenuti se svetoga zavjeta svojega,

73. Kletve kojom se kleo Avramu ocu našem u da će nam dati.

74. Da se izbavimo iz ruku neprijatelja svojijeh, i da mu služimo bez straha,

75. U svetosti i u pravdi pred njim dok smo god živi.

76. I ti, dijete, nazva eš se prorok najvišega; jer eš i i naprijed pred licem Gospodnjijem da mu pripraviš put.

77. Da daš razum spasenija narodu njegovu za oproštenje grijeha njihovijeh .

78. Po dubokoj milosti Boga našega, po kojoj nas je pohodio istok s visine.

79. Da obasjaš one koji sjede u tami i u sjenu smrtnom e; da uputiš noge naše na put mira.

80. A dijete rastijaše i jaše duhom, i bijaše u pustinji

dotle dok se ne pokaza Izrailju.

Glava 2

1. U to vrijeme pak iziđe zapovijest od cesara Avgusta da se prepíše sav svijet.

2. Ovo je bio prvi prijepis za vladanja Kirinova Sirijom.

3. I po oše svi da se prepíšu svaki u svoj grad.

4. Tada pođe i Josif iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zvaše Vitlejem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova,

5. Da se prepíše s Marijom, isprošenom za njega ženom, koja beše trudna.

6. I kad onam obijahu, dođe vrijeme da ona rodi.

7. I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metnu ga u jaslí; jer im ne bijaše mjesta u gostionici.

8. I bijahu pastiri u onome kraju koji uvahu noću stražu kod stada svojega.

9. I gle, anđeo Gospodnji stade među njima, i slava Gospodnja obasja ih; i uplašíše se vrlo.

10. I reče im anđeo: Ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu.

11. Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod u gradu Davidovu.

12. I eto vam znaka: nađete dijete povito gdje leži u jaslíma.

13. I u jedanput postade selom mnoštvo vojnika

nebeskih, koji hvaljahu Boga govoreći:

14. Slava na visini Boga, i na zemlji mir, među ljudima dobra volja.

15. I kad anđeli otiđoše od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugome: Hajdemo do Vitlejema, da vidimo to što se tamo dogodilo što nam kazava Gospod.

16. I dođoše brzo, i nađoše Mariju i Josifa, i dijete gdje leži u jaslina.

17. A kad vidješe, kazaše sve što im je kazano za to dijete

18. I svi koji uše diviše se tome što im kazava pastiri.

19. A Marija uvažavaše sve riječi ove i slagalaše ih u srcu svojemu.

20. I vratiše se pastiri slave i hvale i Boga za sve što uše i vidješe kao što im bijaše kazano.

21. I kad se navršio sam dana da ga obrežu, nadjenuše mu ime Isus, kao što je anđeo rekao dok se još nije bio ni zametnuo u utrobi.

22. I kad dođe vrijeme da idu na molitvu po zakonu Mojsijevu, donijese ga u Jerusalema da ga metnu pred Gospoda,

23. (Kao što je napisano u zakonu Gospodnjemu: Da se svako dijete mužko koje najprije otvori matericu posveti Gospodu);

24. I da prinesu prilog, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjemu, dvije grlice, ili dva golubica.

25. I gdje bijaše u Jerusalemu uvijek po imenu Simeun, i taj uvijek bijaše pravedan i pobožan, koji rekaše

u tjehe Izrailjeve, i Duh sveti bijaše u njemu.

26. Injemu bješe sveti Duh kazao da neće vidjeti smrti dok ne vidi Hrista Gospodnjega.

27. I kaza mu Duh te dođe u crkvu; i kad donesoše roditelji djeteta Isusa da svrše za njega zakon po obiaju,

28. I on ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i reče:

29. Sad otpuštaš smirom slugu svojega, Gospode, porije i svojoj;

30. Jer vidješe oim oje spasenije tvoje,

31. Koje si ugotovio pred licem sviju naroda,

32. Vidjelo, da obasja neznabošce, i slavu naroda tvojega Izrailja.

33. I Josif imati njegova uahu se tome što se govoraše za njega.

34. I blagoslovi ih Simeon, i reče Mariji materi njegovoj: Gle, ovaj leži da m noge obori i podigne u Izrailju, i da bude znak protiv koga će se govoriti

35. (A i tebi sam o j proboš e nož dušu), da se otkriju misli mnogijeh srca.

36. I bješe Ana proroica, k i Fanu ilova, od koljena A sirova; ona je ostarjela, a sedam je godina živjela s mužem od djevojaštva svojega,

37. I udova oko osam deset i etiri godine, koja neodlažaše od crkve, i služaše Bogu dan i no postom i molitvama.

38. I ona u taj as dođe, i hvaljaše Gospoda i govoraše

za njega svima koji čekahu spasenija u Jerusalmu.

39. I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjemu, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret.

40. A dijete rastijaše, i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija bijaše na njemu.

41. I roditelji njegovi i ocahu svake godine u Jerusalmu o prazniku pashe

42. I kad mu bidvanaest godina, dođoše oni u Jerusalmu po običaju praznika;

43. I kad dana provedoše, i oni se vratiše, osta dijete Isus u Jerusalmu; i ne znade Josif i mati njegova;

44. Nego, misle i da je s društvom, otidoše dan hoda, i stadoše ga tražiti po rodbini i po znancima.

45. I ne našavši ga vratiše se u Jerusalm da ga traže.

46. I poslije tri dana našoše ga u crkvi gdje sjedim u učiteljima, i slušaju ih, i pita ih.

47. I svi koji ga slušahu divljahu se njegovu razumu i odgovorima.

48. I vidjevši ga začudiše se, i mati njegova reče mu: Šine! šta u činiš tako? Evo otac tvoj i ja sa strahom tražimo te.

49. I reče im: Za što ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti što je oca mojeg?

50. I oni ne razumješe riječi što im reče.

51. I siđe s njima i dođe u Nazaret; i bijaše im poslušan. I mati njegova čuše sve riječi ove u srcu svojemu.

52. I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

Glava 3

1. U petnaestoj godini vladanja cesara Tiverija, kad bješe Pontije Pilat sudija u Judeji, i Irod četverovlasnik u Galileji, a Filip brat njegov četverovlasnik u Itureji i Trahonitskoj, i Lisanija četverovlasnik u Avilini,

2. Za poglavara sveštenikih Anne i Kajafe, reče Bog Jovanu sinu Zarijnu u pustinji,

3. I dođe u svu okolinu Jordansku propovijedajući krštenje pokajanja za oprostjenje grijeha;

4. Kao što je napisano u knjizi riječi proroka Isaije koji govori: Glas onoga što vi je u pustinji: pripravite put Gospodnji; poravnite staze njegove;

5. Sve doline neka se ispune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i što je krivo neka bude pravo, i hrapavi putovi neka budu glatki;

6. I svako će tijelo vidjeti spasenije Božije.

7. Jovan pak govoraše ljudima koji izlažahu da ih krsti: Porodite se! ko vam kaza da bježite od gnjeva koji ide

8. Rodite dakle rodove dostojne pokajanja, i ne govorite sebi: oca imamo Avrama; jer vam kažem da Bog može i od ovoga kamenja podignuti djecu Avramu.

9. Jer veš i sjekira stoji drvetu kod korijena; i svako drvo koje dobra roda ne rađa sije se i u oganj se baca.

10. I pitahu ga ljudi govore i: šta em o dakle in iti?

11. On pak odgovaraju i re e im : Koji ima dvije haljine neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane neka in i tako .

12. Do oše pak i carinici da ih krsti, i rekoše m u : U itelju! šta em o in iti?

13. A on im re e: Ne ištite više nego što vam je re eno .

14. Pitahu ga pak i vojnici govore i: A m i šta em o in iti? I re e im : N ikom e da ne in ite sile niti koga da opadate, i budite zadovoljni svojom platom.

15. A kad narod bješe u sum nji i pom išljahu svi u srcima svojijem uz Jovana: Da nije on Hristos?

16. O dgovaraše Jovan svim a govore i: Ja vas krstim vodom ; ali ide za m nom ja i od m ene, kom e ja nijesam dostojan od riješiti rem ena na obu in njegovoj : on e vas krstiti D uhom svetijem i ognjem .

17. On ima lopatu u ruci svojoj, i o isti e gum no svoje, i skupi e pšenicu u žitnicu svoju, a pljevu e saže i ognjem vje nijem .

18. I drugo m nogo koješta javlja narodu i napom in ja.

19. Iroda pak etverov lasnika koraše Jovan za Irod ijadu, ženu brata njegova, i za sva zla što u in i Irod;

20. I svrh svega u in i i to te zatvori Jovana u tamnicu.

21. A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i m o ljaše se B ogu, o tvori se nebo ,

22. I si e nanj D uh sveti u tjelesnom e obliku kao

golub, i u se glas s neba govore i: Ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji.

23. I taj Isus im aše oko trideset godina kad po e; i bješe, kao što se m išljaše, sin Josifa sina Ilijna,

24. Sina Matatova, sina Levijna, sina Melhijna. sina Janejeva, sina Josifova,

25. Sina Matatijna, sina Amosova, sina Naumova. sina Eslijna, sina Nangejeva,

26. Sina Maatova, sina Matatijna, sina Semejina. sina Josifova, sina Judina,

27. Sina Joanina, sina Risina, sina Zorovavelova, sina Salatiilova, sina Nirijna,

28. Sina Melhijna, sina Adijna, sina Kosamova, sina Elmodamova, sina Irova,

29. Sina Josijna, sina Eliezerova, sina Jorimova, sina Matatova, sina Levijna,

30. Sina Simeunova, sina Judina, sina Josifova, sina Jonanova, sina Eliakimova,

31. Sina Melejina, sina Mainanova, sina Matatina, sina Natanova, sina Davidova,

32. Sina Jesejeva, sina Ovidova, sina Voozova, sina Salmonova, sina Naasonova.

33. Sina Aminadavova, sina Aramova, sina Esromova. sina Faresova, sina Judina,

34. Sina Jakovljeva, sina Isakova, sina Avramova, sina Tarina, sina Nahorova,

35. Sina Seruhova, sina Ragavova, sina Falekova, sina

Everova, sina Saina,

36. Sina Kainanova, sina Arfaksadova, sina Simova,
sina Nojeva, sina Lamehova,

37. Sina Matusalina, sina Enohova, sina Jaredova, sina
Maleleilova, sina Kainanova,

38. Sina Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina
Božijega.

Glava 4

1. Isus pak pun Duha svetoga vrati se od Jordana, i
odvede ga Duh u pustinju,

2. I etrdeset dana kuša ga avo, i ne jede ništa za to
dana; i kad se on i navršiše, onda ogladnje,

3. Ire emu avo: Ako si sin Božij, reci ovom e
kamenu da postane hljeb.

4. I odgovori mu Isus govore i: u pismu stoji: ne e
živjeti ovjek o sam om hljebu, nego o svakoj rije i
Božijoj.

5. I izvedavši ga avo na goru visoku pokazam u sva
carstva ovoga svijeta u trenu u oka,

6. Ire emu avo: Tebi e dati svu vlast ovu i slavu
njihovu, jer je meni predana, i kom e ja ho u da u je;

7. Ti dakle ako se pokloniš predam nom bi e sve
tvoje.

8. Odgovaraju i Isus re emu: Idi od mene, so tonu; u
pismu stoji: poklanjaj se Gospod Bogu svojemu, i
njemu jedinom e služi.

9. I odvede ga u Jerusolim, i postavi ga navrh crkve, i

re e m u: A ko si sin B ožij, sko i odavde dolje;

10. Jer u pism u stoji da e an elim a svojijem zapovjediti za tebe da te sa uvaju,

11. I uze e te na ruke da gdje ne zapneš za kam en nogom svojom.

12. I odgovaraju i Isus re e m u: K azano je: ne kušaj Gospoda Boga svojega.

13. I kad svrši avo sve kušanje, o tide od njega za neko vrijeme.

14. I vrati se Isus u sili duhovnoj u Galileju; i otide glas o njemu po svemu onom kraju.

15. I on u aše po zbornicam a njihovijem i svi ga hvaljahu.

16. I do e u N azaret gdje bješe odrastao, i u e po obi aju svom e u dan subotni u zbornicu, i ustade da ita.

17. I daše m u knjigu proroka Isaije. i otvorivši knjigu na e m jesto gdje bješe napisano:

18. Duh je Gospodnji na meni; za to me pomaza da javim jevan elije sirom asim a; posla m e da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenim a da e se otpustiti, i slijepim a da e progledati; da otpustim sužnje;

19. I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju.

20. I zatvorivši knjigu dade sluzi, pa sjede: i svi u zbornici gledahu nanj.

21. I po e im govoriti: D anas se izvrši ovo pism o u ušim a vašim a.

22. I svi m u svjedo ahu , i divljahu se rije im a
blagodati koje izlažahu iz usta njegovijeh , i govorahu :
Nije li ovo sin Josifov?

23. I re e im : V i ete m eni bez sum nje kazati ovu
pri u : ljekaru ! izlije i se sam ; što sm o uli da si inio
u K apernaum u u in i i ovdje na svojoj postojbini.

24. R e e pak : Z aista vam kažem : nikakav prorok nije
bio na svojoj postojbini.

25. A zaista vam kažem : m noge udovice bijahu
Izrailju u vrijeme Ilijno kad se nebo zatvori tri godine i
šest m jeseći i bi velika glad po svoj zem lji;

26. I ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu
S idonsku k žen i udovici.

27. I mnogi bijahu gubavi u Izrailju za proroka
Jeliseja ; i ni jedan se od njih ne o isti do N eem ana
Sirijanina.

28. I svi se u zbornici napuniše gnjeva kad uše ovo .

29. I ustavši istjeraše ga na polje iz grada , i odvedoše
ga navrh gore gdje bijaše njihov grad sazidan da bi ga
bacili odozgo.

30. A li on pro e izm e u njih , i o tide .

31. I do e u K apernaum grad G alilejski , i u aše ih u
subote.

32. I u ahu se nauci njegovoj ; jer njegova besjeda
bješe silna .

33. I u zbornici bješe ovjek u kom e bješe ne isti duh
avolski , i povika iza glasa

34. G ovore i : P ro i se , šta je tebi do nas , Isuse

Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te ko si svetac Božij.

35. I zaprijeti mu Isus govore: umukni, i izi i iz njega. I oborivši ga avo na srijedu, izi e iz njega, i ni malo mu ne naudi.

36. I u sve u e strah, i govorahu jedan drugom e govore i: kakva je to rije , da vlaš u i silom zapovijeda ne istijem duhovim a, i izlaze?

37. I otide glas o njemu po svima okolnijem mjestima.

38. ustavši pak iz zbornice do e u ku u Simonovu; a taštu Simonovu bješe uhvatila velika groznica, i m o liše ga za nju .

39. I stavši više nje zaprijeti groznici, i pusti je. I odmah ustade i služашe im .

40. A kad zahoaše sunce, svi koji im adijahu bolesnike od razli njih bolesti dovaahu ih k njemu; a on na svakoga od njih metaše ruke, i iscjeljivaše ih .

41. A i avoli izlažahu iz mnogijeh vi u i govore i: Ti si Hristos sin Božij. I zapre ivaše im da ne govore da znadu da je on Hristos.

42. A kad nastadana, izi e i otide u pusto m jesto; i narod ga tražашe, i do oše k njemu, i zadržavahu ga da ne ide od njih.

43. A on im re e: I drugijem gradovim a trebam i propovjediti jevan elije o carstvu Božijem u; jer sam na to poslan.

44. I propovijedaše po zbornicam a Galilejskijem.

Glava 5

1. Jedanput pak kad narod naleže k njemu da slušaju rije B ožiju on stajaše kod jezera G enisaretskoga,

2. I vidje dvije la e gdje stoje u kraju, a ribari bijahu izišli iz njih i ispirahu mreže;

3. I uljeze u jednu od la i koja bješe S im onova, i zam oli ga da malo odm akne od kraja; i sjedavši u aše narod iz la e.

4. A kad presta govoriti, re e S im onu: H ajde na dubinu, i bacite mreže svoje te lovite.

5. I odgovaraju i S im on re e mu: U itelju! svu no sm o se trudili, i ništa ne uhvatismo: ali po tvojoj rije i baci mrežu.

6. I u inivši to uhvatiše veliko mnoštvo riba, i mreže im se prodriješe.

7. I nam agoše na društvo koje bješe na drugoj la i da do u da im pom ognu; i do oše, i napuniše obje la e tako da se gotovo potope.

8. A kad vidje Petar Simon, pripade ka koljenima Isusovijem govore i: Izi i od mene, G ospode! ja sam ovjek griješan.

9. Jer bijaše ušao strah u njega i u sve koji bijahu s njim od mnoštva riba koje uhvatiše;

10. A tako i u Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji bijahu drugovi S im onovi. I re e Isus S im onu: Ne boj se; odsele eš ljude loviti.

11. I izvukavši obje la e na zem lju ostaviše sve, i otidoše za njim .

12. I kad bješe Isus u jednom gradu, i gle, ovjek sav u gubi: i vidjevši Isusa pade ni ice m ole i mu se i

govore i: Gospode! ako hoćeš moći istiti.

13. I pruživši ruku dohvati ga se, i reče: Hoću, o istiti se. I odmah guba spade s njega.

14. I on mu zapovjedi da nikom ne kazuje: Nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar za očišćenje svoje, kako je zapovjedio Mojsije za svjedokanstvo njima.

15. Ali se glas o njemu još veoma razlažao, i mnoštvo naroda stjecalo se da ga slušaju i da ih iscjeljuje od njihovih bolesti.

16. A on odlazio je u pustinju i moljao se Bogu.

17. I jedan dan uze on, i ondje sjedjahu fariseji i zakonici koji bijahu došli iz svih sela Galilejskih i Judejskih i iz Jerusalima; i sila Gospodnja iscjeljivao ih.

18. I gle, ljudi donesoše na odru ovjeka koji bijaše uzet, i tražahu da ga unesu im etnu predanj;

19. I ne našavši kuda će ga unijeti od naroda, popeše se na krov i kroz krov spustiše ga s odrom na srijedu pred Isusa.

20. I vidjevši vjeru njihovu reče im: ovjeko! opraštaju ti se grijesi tvoji.

21. I poče pomisljati književnici i fariseji govoreći: Ko je ovaj što huli na Boga? Kom može opraštati grijeha osim jednoga Boga?

22. A kad razumje Isus pomisli njihove, odgovarajućim riječima: šta mislite u srcima svojijem?

23. šta je lakše reći: opraštaju ti se grijesi tvoji? ili reći: ustani i hodi?

24. Nego da znate da vlast ima sin ovje i na zemlji
oprašati grijehe, (re e uzetom e:) tebi govorim : ustani
i uzmi odar svoj i idi ku i svojoj.

25. I odmah ustade pred njim a, i uze na em u ležaše, i
otide ku i svojoj hvale i Boga.

26. I svi se upropastiše, i hvaljahu Boga, i napunivši se
straha govorahu: u da se nagledas mo danas!

27. I po tom izi e, i vidje carinika po imenu Levija
gdje sjedi na carini, i re e mu: Hajde za m nom .

28. I ostavivši sve, ustade i po e za njim .

29. I zgotovi mu Levije kod ku e svoje veliku ast; i
bješe mnogo carinika i drugih koji sje ahu s njim za
trpezom.

30. I vikahu na njega književnici i fariseji govore i
u enicima njegovijem : Za što s carinicima i
grješnicima jedete i pijete?

31. I odgovaraju i Isus re e im : Ne trebaju : zdravi
ljekara nego bolesni.

32. Ja nijesam došao da dozovem pravednike nego
grješnike na pokajanje.

33. A oni mu rekoše: Za što u enici Jovanovi poste
esto im ole se Bogu, tako i farisejski; a tvoji jedu i
piju?

34. A oni mu re e: Možete li svatove natjerati da poste
dok je ženik s njim a?

35. Nego e do idanikad e se oteti od njih ženik, i
onda e postiti u one dane.

36. Kaza im pak i pri u: N ikome e zakrpe od nove

haljine na staru haljinu, i na e e i novu razdrijeti, i staroj ne li i što je od novoga.

37. Iniko ne ljeva vina novoga u m jehove stare; i na e prodre novo vino mjebove i ono se prolje, i mjevovi propadnu;

38. Nego vino novo u mjebove nove treba ljevati, i oboje e se sa uvati.

39. Iniko pivši staro ne e odmah novoga; jer veli: staro je bolje.

Glava 6

1. Dogodi mu se pak u prvu subotu po drugome danu pashe da i aše kroz usjeve, i u enici njegov i trgahu klasje, i satirahu rukama te je ahu.

2. A neki od fariseja rekoše im : Za što inite što ne valja initi u subotu?

3. I odgovaraju i Isus re e im : Zar nijeste itali ono što u in i David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim ?

4. Kako u e u ku u Božiju, i uze hljebove postavljene i izjede, i dade ih on im a što bijahu s njim , kojijeh nikom e ne valjaše jesti osim jed in ijeh sveštenika.

5. I re e im : Sin je ovje ij gospodar i od subote

6. A dogodi se u drugu subotu da on u e u zbornicu i u aše, i bješe ondje ovjek kom e desna ruka bješe suha.

7. K njiževnici pak i fariseji gledahu za njim ne e li u subotu iscijeliti, da ga okrive.

8. A on znadijaše pom isli njihove, i re e ovjeku koji im aše suhu ruku : ustani i stani na srijedu. A on ustade

i stade.

9. A Isus reče im: Da vas zapitam: šta valja u subotuiniti, dobro ili zlo? održati dušu ili pogubiti? A oni mu ahu.

10. I pogledavši na sve njih reče mu: Pruži ruku svoju. A on uini tako; i ruka posta zdrava kao i druga.

11. A oni se svi napuniše bezumlja, i govorahu jedan drugome šta bi uinili Isusu.

12. Tijeh pak dana iziđe na goru da se pomoli Bogu; i provede svuno namolitvi Božijoj.

13. I kad bi dan, dozva uenike svoje, i izbra iz njih dvanaestoricu, koje i apostolima nazva.

14. Simona, koga nazva Petrom, i Andriju brata njegovu, Jakova i Jovana, Filipa i Vartolomija,

15. Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Simona prozvanoga Zilota,

16. Judu Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga, koji ga izdade.

17. I izišavši s njim a stade nam jestu ravnom, i gomila uenika njegovijeh; i mnoštvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalima, i iz primorja Tirskoga i Sidonskoga,

18. Koji do oše da ga slušaju i da se iscjeljuju od svojijeh bolesti, i koje mu ahu duhovine isti; i iscjeljivahu se.

19. I sav narod tražашe da ga se do taknu; jer iz njega izlažашe sila i iscjeljivaše ih sve.

20. I on podignuvši oina uenike svoje govoraše: Blago vam a koji ste sirom ašni duhom; jer je vaše

carstvo B ožije.

21. B l ago vam a koji ste g ladn i sad ; jer e te se nasititi.
B l ago vam a koji pla e te sad ; jer e te se nasm ijati.

22. B l ago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas
rastave i osramote, i razglase ime vaše kao zlo sina
radi ovje ijega.

23. R adujte se u onaj dan i igrajte , jer g le , vaša je
velika plata na nebu . Jer su tako in ili pro rocim a ocevi i
njihovi.

24. A li teško vam a bogati ; jer ste ve prim ili utjehu
svoju.

25. T eško vam a siti sad ; jer e te og ladnjeti. T eško
vam a koji se sm ijete sad ; jer e te zap lakati i zaridati.

26. T eško vam a kad stanu svi dobro govoriti za vam a ;
jer su tako in ili i lažn ijem pro rocim a ocevi i njihovi.

27. A li vam a kažem koji slušate : ljub ite neprijate lje
svoje , dobro in ite onima koji na vas mrze ;

28. B l agosiljajte one koji vas kunu , i molite se Bogu
za one koji vas vrije aju .

29. Koji te udari po obrazu , okreni mu i drugi ; i koji
ho e da ti uz m e kabanicu , podaj m u i ko šu lju .

30. A svakom e koji ište u tebe , podaj ; i koji tvoje
uzm e , ne išti.

31. I kako ho e te da ine vam a ljudi in ite i v in jim a
onako.

32. I ako ljubite one koji vas ljube , kakva vam je
hvala . Jer i grješn ici ljube one koji njih ljube .

33. I ako in ite dobro on im a koji vam a dobro ine ,

kakva vam je hvala? Jer i grješnici iniše tako.

34. I ako dajete u zajam onima od kojijeh se nadate da ete uzeti, kakva nam je hvala? Jer i grješnici grješnicima daju u zajam da uzmu opet onoliko.

35. Ali ljubite neprijatelje svoje, i inite dobro, i dajite u zajam ne nadaju i se ni em u; i bi e vam velika plata, i bi ete sinovi najvišega, jer je on blag i neblagodarnima i zlima.

36. Budite dakle milostivi kao i otac vaš što je milostiv.

37. I ne sudite, i ne e vam suditi; i ne osu ujte, i ne ete biti osu eni; opraštajte, i oprostite vam se.

38. Dajite, i da e vam se: m jeru dobru i nabijenu i stresenu i prepunu da e vam u naru je vaše. Jer kakvom m jerom dajete onakom e nam se vratiti.

39. I kaza im pri u: Može li slijepac slijepca voditi? Ne e li obadva pasti u jam u?

40. Nema u enika nadu itelja svojega, nego i sa svijem kad se izu i, bi e kao i u itelj njegov.

41. A za što vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u svojem u oku ne osje aš?

42. Ili kako možeš re i bratu svojem u: brate! stani da izvadim trun koji je u oku tvojemu, kad sam ne vidiš brvna u svojem u oku? Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa eš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

43. Jer nema drveta dobra da ra a zao rod; niti drveta zla da ra a dobar rod.

44. Jer se svako drvo po rodu svome poznaje: jer se

sm okve ne beru s trnja, niti se grožđe bere s kupine.

45. Dobarčovjek iz dobre klijetisrca svojega iznosi dobro, a zaočovjek iz zle klijetisrca svojega iznosi zlo, jerustanjegova govore od suviškarsca.

46. Ašto me zovete: Gospode! Gospode! a ne izvršujete što vam govorim?

47. Svaki koji ide za mnom i slušarije i moje i izvršuje ih, kaza u vam kakav je:

48. On je kaočovjek koji gradiku u, pa iskopa i udubi i udari temeljnakamenu; a kad do oševode, navali rijekana onu ku u i ne može je pokrenuti, jer joj je temeljnakamenu.

49. A koji sluša i ne izvršuje on je kaočovjek koji na iniku u nazemlji bez temelja, na koju navali rijeka i odmah je obori, i raspade se ku a ona strašno.

Glava 7

1. A kad svršisve rije i svoje pred narodom, do e u Kapernaum.

2. U kapetana pak jednoga bijaše sluga bolestan namoru koji mu bješe mio.

3. A kad u za Isusa, poslak njemu starješine Judejske mole i ga da bidošao da mu iscijeli slugu.

4. A onidošavšik Isusu moljahu ga lijepo govore i: Dostojan je da mu to u iniš;

5. Jer ljubinarod naš, ina ininam zbornicu.

6. A Isus i aše s njima. I kad ve bijahu blizuku e, poslaka petan k njemu prijatelje govore i mu: Gospode! ne trudi se. jer nijesam dostojan da u eš pod

moju strehu;

7. Za to i ne držah sebe dostojna da ti do em , nego sam o reci rije , i ozdravi e sluga m oj.

8. Jer i ja sam ovjek pod vlasti, i im am pod sobom vojnike, pa re em jednom e: idi, i ide; i drugom e: do i, i do e; i sluzi svojem u: u ini to, i u ini.

9. A kad to u Isus, :za u dim u se, i okrenuvši se narodu koji i aše za njim re e: Kažem vam : ni u Izrailju to like vjere ne na oh.

10. I vrativši se poslani na oše bolesnoga slugu zdrava.

11. I po tom i aše u grad koji se zove N ain, i s njim i ahu m nogi u enici njegovi i m noštvo naroda.

12. K ad se približiše k vratim a gradskijem , i gle, iznošahu m rtvaca, jed inca sina m atere njegov e, i ona b ješe udovica, i naroda iz grada m nogo i aše s njom .

13. I vidjevši je G ospod sažali m u se za njom , i re e joj : N e pla i.

14. I pristupivši, prihvati za sanduk; a nosioci stadoše, i re e: M om e! tebi govorim , ustan i.

15. I sjede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi njegovoj.

16. A strah obuze sve, i hvaljahu B oga govore i: V eliki prorok izi e m e u nam a, i B og pohodi narod svoj.

17. I otide glas onaj o njemu no svoj Judeji i po svoj okolini.

18. I javiše Jovanu u enici njegov i za sve ovo.

19. I dozvavši Jovan dva od učenika svojijeh posla ih k Isusu govore i: Jesi li ti onaj što e do i, ili drugoga da ekamo?

20. Došavši pak ljudi k njemu rekoše: Jovan krstitelj posla nas k tebi govore i: jesi li ti onaj što e do i, ali drugoga da ekamo?

21. A u taj čas iscijeli m noge od bolesti i od muka i od zlijeh duhova, i mnogima slijepijem darova vid.

22. I odgovaraju i Isus re e im : Idite i kažite Jovanu što vidjeste i uste: slijepi progledaju, hrom i hode, gubavi iste se, gluhi uju, mrtvi ustaju, sirom ašnim a propovijeda se jevan elije.

23. I blago onome koji se ne sablazni o mene.

24. A kad otidoše učenici Jovanovi, po e narodu govoriti za Jovana: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar?

25. šta ste dakle izišli da vidite? ovjeka u meke haljine obu ena? E to, koji gospodske haljine nose i u slastim a žive po carskijem su dvorovim a.

26. šta ste dakle izišli da vidite? Pro roka? D a, ja vam kažem , i više od proroka;

27. Jer je ono onaj za koga je pisano: eto ja šaljem an ela svojega, pred licem tvojijem koji e pripraviti put tvoj pred tobom.

28. Jer nam kažem : nijedan izme u ro enijeh od žena nije ve i prorok od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu Božijem u ve i je od njega.

29. I svi ljudi koji slušahu i carinici opravdaše Boga, i krstiše se krštenjem Jovanovijem ;

30. A fariseji i književnici odbaciše svjetlo žiž za njih, i ne htješe da ih on krsti.

31. A Gospod re e: Kakvi u kazati da su ljudi ovoga roda? I kakvi su?

32. Oni su kao djeca koja sjede po ulicama i dozivaju jedno drugo i govore: sviramo vam, i ne igraste, žalimo vam se, i ne plakaste.

33. Jer do e Jovan krstitelj koji ni jede hljeba ni pije vina, a vi kažete: avo je u njemu;

34. Do e sin ovje ij koji i jede i pije, a vi kažete: gle ovjeka izjelice i pijanice, druga carinicima i grješnicima.

35. I opravdaše predrost sva djeca njezina.

36. Moljaše ga pak jedan od fariseja da bi objedovao u njega; i ušavši u ku u farisejevu sjede za trpezu.

37. I gle, žena u gradu koja bješe grješnica doznavši da je Isus za trpezom u ku i farisejevoj, donese sklenicu mira;

38. I stavši sastrag kod nogu njegovijeh plakaše, i stade prati noge njegove suzama, i kosom od svoje glave o tiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše mirom.

39. A kad vidje farisej koji ga je dozvao, re e u sebi govore i: Da je on prorok, znao bi ko i kakva ga se žena doti e: jer je grješnica.

40. I odgovaraju i Isus re e mu: Simone! imam ti nešto kazati. A on re e: U itelju! kaži.

41. A Isus re e: Dvojica bijahu dužni jednom e dužniku, jedan bješe dužan pet stotina dinara a drugi

pedeset.

42. A kad onine imadoše da mu vrate, pokloni obojici. Kaži koji ega od njih dvojice ve ma ljubiti.

73. A Simon odgovaraju ire e: Mislim onajkom e najviše pokloni. A on mu re e: Pravo si sudio.

44. I okrenuvši se k ženi re e Simonu: Vidiš li ovu ženu? Ja uoh u tvoju ku u, ni vode mi na noge nijesi dao; a ona suzama obli mi noge, i kosom od glave svoje otr.

45. Cjeliva mi nijesi dao; a ona od kako uoh ne presta cjelivati mi nogu.

46. Uljem nijesi pomazao glave moje; a ona mirom pomaza mi noge.

47. Za to kažem ti: opraštaju joj se grijesi m nogi, jer je veliku ljubav im ala; a kom e se malo oprašta, im am alu ljubav.

48. A njoj re e: Opraštaju ti se grijesi.

49. I stadoše u sebi govoriti oni što sje ahu s njim za trpezom : Ko je ovaj što i grijehe oprašta?

50. A ženi re e: Vjera tvoja pom ože ti; idi s mirom .

Glava 8

1. Poslije toga i aše on no gradovima i po selima u e i i propovijedaju i jevan elije o carstvu Božijem u, i dvanaestorica s njim,

2. I neke žene koje bijahu iscijeljene od zlijeh duhova i od bolesti: Marija, koja se zvaše Magdalina, iz koje sedam avola izi e,

3. I Jovana, žena H uze pristava Irodova, i Susana, i

druge m noge koje služahu njem u im anjem svojijem.

4. A kad se sabra naroda mnogo, i iz sviju gradova do lažahu k njem u, kaza u pri i:

5. Izi e sija da sije sjem e svoje; i kad sijaše, jedno pade kraj pu ta, i pogazi se, i p tice nebeske pozobaše ga.

6. A drugo pade na kam en, i iznikavši osuši se, jer nem aše v lage.

7. I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga.

8. A drugo pade na zem lju dobru, i iznikavši donese rod sto puta onoliko. G ovore i ovo povika: K o im a uši da uje neka uje.

9. A u enici njegov i pitahu ga govore i: šta zna i pri a ova?

10. A on re e: V am a je dano da znate tajne carstva B ožijega; a ostalim a u pri am a, da gledaju i ne vide, i uju i ne razum iju.

11. A pri a ova zna i: sjem e je rije B ožija.

12. A koje je kraj pu ta to su oni koji slušaju, ali po tom dolazi avo, i uzim a rije iz srca njihovoga, da ne vjeruju i da se ne spasu.

13. A koje je na kam enu to su oni koji kad uju s radosti prim aju rije ; i ovi korijena nem aju koji za neko vrijeme vjeruju, a kad do e vrijeme kušanja otpadnu.

14. A koje u trnje pade to su oni koji slušaju, i o tišavši od brige i bogastva i slasti ovoga života zaguše se, i rod ne sazri.

15. A koje je na dobroj zemlji to su oni koji rije slušaju, i u dobrom e i istom srcu drže, i rod donose u trpljenju. Ovo govore i povika: Ko im a ušida u je neka u je.

16. N iko pak svije e ne poklapa sudom kad je zapali, niti m e e pod odar, nego je m etne na svijetn jak da vide svjetlost koji ulaze.

17. Jer nem a ništa tajno što ne e biti javno, ni sakriveno što se ne e doznati i na vidjelo izi i.

18. G ledajte dak le kako slušate; jer ko im a, da e m u se, a ko nem a, uze e se od njega i ono što m isli da ima.

19. D o oše pak k njem u m ati i bra a njegova, i ne mogahu od naroda da govore s njim.

20. I javiše m u govore i: M ati tvoja i bra a tvoja stoje na polju, ho e da te vide.

24. A on odgovaraju i re e im : M ati m oja i bra a m oja oni su koji slušaju rije B ožiju i izvršu ju je.

22. I dogodi se u jedan dan on u ljeze s u enicim a svojijem u la u, i re e im : D a prije em o na onu stranu jezera. I po oše.

23. A kad i ahu oni on zaspa. I podiže se o luja na jezeru, i topljahu se, i bijahu u velikoj nevolji.

24. I pristupivši probudiše ga govore i: u itelju! u itelju! izgibosm o. A on ustade, i zaprijeti vjetru i valovim a; i prestadoše, i posta tišina.

25. A njim a re e: G dje je vjera vaša? A oni se poplašiše, i u ahu se govore i jedan drugom e: K o je ovaj što i vjetrovim a i vodi zapovijeda, i slušaju ga?

26. I do oše u okolinu Gadarinsku koja je prema Galileji.

27. A kad iziše on na zemlju, srete ga jedan ovjek iz grada u kom e bijahu avoli od mnogo godina, i u haljine ne oblače se, i ne življaše u kući, nego u grobovima.

28. A kad vidje Isusa, povika i pripade k njemu, i reče zdravo: što je tebi do mene, Isuse, sine Boga najvišega? Molim te ne mumi me.

29. Jer Isus zapovjedi duhu ne istome da iziše iz ovjeka; jer ga muče odavno, i metahu ga u verige i u puta da ga uvaju, i iskida sveze, i tjeraše ga avo po pustinji.

30. A Isus ga zapita govoreći: Kako ti je ime? A on reče: Legeon; jer mnogi avoli bijahu ušli unj.

31. I moljahu ga da im ne zapovjedi da idu u bezdan.

32. A ondje pasijaše po gori veliki krd svinja, i moljahu ga da im dopusti da u njih uđu. I dopusti im.

33. Tada izi oše avoli iz ovjeka i u oše u svinje; i navali krd s brijega u jezero, i utopi se.

34. A kad vidješe svinjari što bi, pobjegoše i javiše u grad i po selima.

35. I izi oše ljudi da vide šta je bilo, i do oše k Isusu, i na oše ovjeka iz koga avoli bijahu izišli a on sjedi obučen i pametan kod nogu Isusovijeh; i uplašiše se.

36. A oni što su vidjeli kazaše im kako se iscijeli bijesni.

37. I moli ga sav narod iz okoline Gadarinske da ide od njih; jer se bijahu vrlo uplašili. A on uljeze u lađu i

otide natrag.

38. Ovjek pak iz koga izi oše avo li m o ljaše da bi s njim bio ; ali ga Isus otpusti govore i:

39. V rati se ku i svojoj, i kazuj šta ti u in i B og. I o tide propovijedaju i po svem u gradu šta m u Isus u in i.

40. A kad se vrati Isus srete ga narod, jer ga svi o ekivahu .

41. I gle, do e ovjek, po im enu Jair, koji b ješe starješina u zbornici, i pade pred noge Isusove, i m o ljaše ga da u e u ku u njegovu ;

42. Jer u njega b ješe jed inica k i od dvanaest godina, i ona um iraše. A kad i aše Isus, turkaše ga narod .

43. I b ješe jedna bolesna žena od te enja krvi dvanaest godina, koja je sve svoje im an je potrošila na ljekare i ni jedan je nije m ogao izlije iti,

44. I pristupivši sastrag do ta e se sku ta od haljine njegov e, i od m ah stade te en je krvi n jezine .

45. I re e Isus: K o je to što se do ta e m ene? A kad se svi odgo varahu , re e Petar i koji b ijahu s njim :
u itelju ! narod te opkolio i turka te, a ti kažeš: ko je to što se do ta e m ene?

46. A Isus re e: N eko se do ta e m ene; jer ja osjetih silu koja izi e iz m ene.

47. A kad vid je žena da se nije sakrila, pristupi drk u i, i pade pred njim , i kaza m u pred svijem narodom za što ga se do ta e i kako od m ah ozdravi.

48. A on joj re e: N e boj se, k eri! vjera tvoja pom ože ti; idi s mirom.

49. Dok on još govoraše dođe neko od kuće starješine zborni koga govore i mu: um rije k i tvoja, ne trudi u itelja.

50. A kad u Isus, odgovori mu govore i: Ne boj se, samo vjeruj, i oživlje e.

51. A kad dođe u kuću, ne dade m i jednom e u i osim Petra i Jovana i Jakova, i djevoj ina oca i matere.

52. A svi plakahu i jaukahu za njom ; a on re e: Ne pla ite, nije um rla nego spava.

53. I podsm ijevahu m u se znaju i da je um rla.

54. A on izagnavši sve uze je za ruku, i zovnu govore i: D jevojko! ustani.

55. I povrati se duh njezin, i ustade odmah; i zapovjedi da joj dadu neka jede.

56. I diviše se roditelji njezini. A on im zapovjedi da nikom e ne kazuju šta je bilo.

Glava 9

1. Sazvavši pak dvanaesticu dade im silu i vlast nad svijem avo lim a, i da iscjeljuju od bolesti.

2. I posla ih da propovijedaju carstvo B ožije, i da iscjeljuju bolesnike.

3. I re e im : N išta ne uzim ajte na put, ni štapa ni torbe ni hljeba ni novaca, niti po dvije haljine da imate.

4. U koju kuću u ete ondje budite i odande polazite.

5. I gdje vas ne prim e izlaze i iz grada onoga o tresite i prah s nogu svojijeh, za svjedo anstvo na njih.

6. A kad izi oše, i ahu po selim a propovijedaju i

jevan elije i iscjeljuju i svuda.

7. A kad u Irod etverovlasnik šta on ini, ne mogaše se nauditi, jer neki govoraše da je Jovan ustao iz mrtvih,

8. A jedni da se Ilija pojavio, a jedni da je ustao koji od starijih proroka.

9. I re e Irod: Jovana ja posjekoh; ali ko je to o kom e ja takova udesa slušam? I željaše ga vidjeti.

10. I vrativši se apostoli kazaše mu šta su po inili. I uzevši ih otide na samo u pustinju kod grada koji se zvaše Vitsaida.

11. A narod razumjevši po e za njim, i primivši ih govoraše im o carstvu Božijemu i iscjeljivaše koji trebahu iscjeljivanja.

12. A dan stade naginjati. Tada pristup iše dvanaestorica i rekoše mu: Otpusti narod, neka idu na konak u okolna sela i palanke, i nek na u jela, jer smo ovdje u pustinji.

13. A on im re e: Podajte im vineka jedu. A oni rekoše: u nas nema više do pet hljebova i dvije ribe; ve ako da idem o m i da kupim o na sve ove ljude jela?

14. Jer bijaše ljudi oko pet hiljada. A li on re e uenicima svojijem: Posadite ih na gomile po pedeset.

15. I u in iše tako, i posadiše ih sve.

16. A on uze onijeh pet hljebova i obje ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi ih i prelomi, i davaše uenicima da razdadu narodu.

17. I jedoše i nasitiše se svi, i nakupiše komada

dvanaest kotarica što im prete e,

18. I kad se jedanput moljaše Bogu na sam o, s njim bijahu u enici, i zapita ih govore i: Ko govore ljudi da sam ja?

19. A oni odgovaraju i rekoše: Jedni vele da si Jovan krstitelj; a drugi da si Ilija; a drugi da je koji ustao od starijih proroka.

20. A on im re e: A vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovaraju i re e: Hristos Božij.

21. A on im zaprijeti i zapovjedi da nikome ne kazuju toga

22. Govore i da sinu ovje iju treba mnogo postradati, i da e ga starješine i glavari svešteniki i književnici okriviti, i da e ga ubiti, i tre i dan da e ustati.

23. A svim a govoraše: Ko ho e da ide za mnom neka se odre e sebe i uzme krst svoj i ide za mnom.

24. Jer ko ho e dušu svoju da sa uva, izgubi e je; a ko izgubi dušu svoju mene radi onaj e je sa uvati.

25. Jer kako e korist imati ovjek ako sav svijet pridobije a sebe izgubi ili sebi naudi?

26. Jer ko se postidi mene im ojih rije i njega e se sin ovje ij postidjeti kad do e u slavi svojoj i oinoji svetijeh an e la.

27. A zaista vam kaže: imaju nekime u ovim a što stoje ovdje koji ne e okusiti smrti dok ne vide carstva Božijega.

28. A kad pro e osam dana poslije ovijeh rije i, uze Petra i Jovana i Jakova i izi e na goru da se pomoli

Bogu.

29. I kad se moljaše postade lice njegovo drukije, i odijelo njegovo bijelo i sjajno.

30. I gle, dva ovjeka govorahu s njim, koji bijahu Mojsije i Ilija.

31. Pokazaše se u slavi, i govorahu o izlasku njegovu koji mu je trebalo svršiti u Jerusalmu.

32. A Petar i koji bijahu s njim bijahu zaspali; ali probudivši se vidješe slavu njegovu i dva ovjeka koji s njim stajahu.

33. I kad se odvojiše od njega reče Petar Isusu: uitelju! dobro nam je ovdje biti; i da nam otri sjenice: jednu tebi, i jednu Mojsiju, i jednu Iliji: ne znaju ništa govoraše.

34. A dok on to govoraše dođe oblak i zakloni ih; i uplašiše se kad zađe u oblak.

35. I u se glas iz oblaka govoreći: Ovo je sin moj ljubazni, njega poslušajte.

36. I kad se ujaše glas na se Isus sam. I oni umu aše, i nikom ne javiše ništa u one dane od onoga šta vidješe.

37. A dogodi se drugi dan kad si oše s gore srete gamnoštvo naroda.

38. I gle, ovjek iz naroda povika govoreći: Uitelju! molim ti se pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac:

39. I gle, hvata ga duh, i u jedan put vie, i lomiga s pjenom, i jedva otide od njega kad ga izlomi;

40. Imolihu enike tvoje da ga istjeraju, pa ne

m ogoše.

41. I odgovaraju i Isus re e: O rode nevjerni i pokvareni! dokle u biti s vama i trpljeti vas? D ovedi mi sina svojega amo.

42. A dok još i aše k njem u obori ga avo, i stade ga lom iti. A Isus zaprijeti duhu ne istom e, i iscijeli m om e, i dade ga ocu njegovu.

43. I svi se divljahu veli in i B ožijoj. A kad se svi u ahu svem u što in jaše Isus, re e u enicim a svojijem:

44. M etnite vi u uši svoje ove rije i: jer sin ov je ij treba da se preda u ruke ov je ije.

45. A oni ne razum ješe rije i ove; jer b ješe sakrivena od njih da je ne m ogoše razumjeti; i bojahu se da ga zapitaju za ovu rije .

46. A u e m isao u njih ko bi najve i bio m e u njim a.

47. A Isus znaju i pom isli srca njihov ijeh uze dijete i metnu ga preda se,

48. I re e im : K oji prim i ovo dijete u im e m oje, m ene prima; i koji mene prima, prima onoga koji me je poslao; jer koji je najm anji m e u vama on je velik i.

49. A Jovan odgovaraju i re e: U itelju! vid jesm o jednoga gdje im enom tvojijem izgoni avole, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za tobom.

50. I re e m u Isus: N e brinite; jer ko nije protiv vas s vama je.

54. A kad se navršiše dani uze a njegova, on nam jeri da ide pravo u Jerusalim.

52. I posla glasnike pred licem svojim; i oni otiđoše i do oše u selo Samarijansko da mu ugotove gdje e no iti.

53. I ne primise ga; jer vidješe da ide u Jerusolim .

54. A kad vidješe u enicinjegovi Jakov i Jovan, rekoše: Gospode! ho eš li da re em o da oganji se s neba i da ih istrijebi kao i Ilija što u ini?

55. A on okrenuvši se zaprijeti im i re e: Ne znate kakvoga ste vi duha;

56. Jer sin ovje ij nije došao da pogubi duše ovje ije nego da sa uva. I otiđoše u drugo selo .

57. A kad i ahu pute re em u neko: Gospode! ja idem za tobom kudgod ti po eš.

58. I re em u Isus: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda: a sin ovje ij nema gdje zakloniti glave.

59. A drugom e re e: Hajde za m nom . A on re e: Gospode! dopusti mi da idem najprije da ukopam oca svojega.

60. A Isus re em u: O stavi neka m rtvi ukopavaju svoje m rtvace; a ti hajde te javljaj carstvo Božije .

61. A drugi re e: Gospode! ja idem za tobom; ali dopusti mi najprije da idem da se oprostim s dom ašnjim a svojim .

62. A Isus re em u: Ni jedan nije pripravan za carstvo Božije koji m etne ruku svoju na plug pa se obzire natrag.

Glava 10

1. A po tom izabra Gospod i drugih

sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojim u svaki grad i u mjesto kuda štaše sam do i.

2. A re e im : žetva je dakle velika a poslenika malo ; nego se molite gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju .

3. Idite ; eto ja vas šaljem kao jaganjce među vukove .

4. Ne nosite kese ni torbe ni obuće, i nikome ne nazivajte Boga na putu .

5. U koj god kuću uđete najprije govorite : mir kući ovoj .

6. I ako dakle bude ondje sin mira, ostanite na njemu i mir vaš ; ako li ne bude, vratite se k vama .

7. A u onoj kući budite, i jedite i pijte što u njih ima ; jer je poslenik dostojan svoje plate ; ne prelazite iz kuće u kuću .

8. I u koj god grad dođete i primite vas, jedite što se donese pred vas .

9. I iscjeljujte bolesnike koji su u njemu, i govorite im : približi se k vama carstvo Božije .

10. I u koj god grad dođete i ne primite vas, izišavši iz ulice njegove recite :

11. I prah od grada vašega koji je prionuo za nas o tresam o vama ; a i ovo znajte da se približi k vama carstvo Božije .

12. Kažem vam da je Sodomu biti lakše u onaj dan nego li gradu onome .

13. Teško tebi, H o razine ! teško tebi . V itsaido ! Jer da su u T iru i u S idonu bila udesa što su bila u vama ,

davno bi se u vre i u pepelu sjede i pokajali.

14. Ali Tiri i Sidonu bi e lakše na sudu nego vama.

15. I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla eš propasti.

16. Ko vas sluša mene sluša; i ko se vas odri e mene se odri e; a ko se mene odri e, odri e se onoga koji je mene poslao.

17. V ratiše se pak sedam deseterica s radosti, govore i: Gospode! i avoli nam se pokoravaju u ime tvoje.

18. A on im re e: Ja vidjeh so tonu gdje spade s neba kao munja.

19. Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i va skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam ne e nauditi.

20. Ali se tom e ne radujte što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što su vaša im ena napisana na nebesima.

21. U taj as obradova se Isus u duhu i re e: H valim te, o e, Gospode neba i zem lje, što si ovo sakrio od premudrijeh i razumnijeh a kazao si prostima. D a, o e, jer je tako bila volja tvoja.

22. I okrenuvši se k u enicim a re e: Sve je meni predao otac moj, i niko ne zna ko je sin osim oca, ni ko je otac osim sina i ako sin kom e ho e kazati.

23. I okrenuvši se k u enicim a nasam o re e: B lago o im a koje vide što vi vidite.

24. Jer vam kažem da su mnog i proroci i carevi željeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i uti što vi užete, i

ne uše.

25. Igle, ustade jedan zakonik i kušaju i ga re e:
U itelju! šta u initi da dobijem životvje ni?

26. A on m u re e: šta je napisano u zakonu? kako
itaš?

27. A on odgovaraju i re e: Ljubi Gospoda Boga
svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom,
i svom snagom svojom, i svom misli svojom; i
bližnjega svojega kao samoga sebe.

28. Re e m u pak: Prvo si odgovorio; to in i bi eš živ.

29. A on š adijaše da se opravda, pa re e Isusu: A ko
je bližnjim oj?

30. A Isus odgovaraju i re e: Jedan ovjek silažaše iz
Jerusalima u Jerihon, pa ga uhvatiše hajduci, koji ga
svukoše i izran iše, pa otidoše, ostavivši ga pola mrtva.

31. A iznenada silažaše onijem putem nekakav
sveštenik, i vidjevši ga pro e.

32. A tako i Levit kad je bio na onome mjestu,
pristupi, i vidjevši ga pro e.

33. A Samarjanin nekakav prolaze i do e nad njega, i
vidjevši ga sažali m u se;

34. I pristupivši zavim u rane i zali uljem i vinom; i
posadivši ga na svoje kljuse dovede ga u gostionicu, i
ustade oko njega.

35. I sju tradan polaze i izvadi dva groša te dade
kr m aru, i re e m u: Gledaj ga, i što više potrošiš ja u
ti platiti kad se vratim.

36. šta misliš dakle, koji je od one trojice bio bližnji

onom e što su ga bili uhvatili hajduci?

37. A on re e: O naj koji se sm ilovao na njega. A Isus m u re e: Idi, i ti in i tako.

38. A kad i ahu putem i on u e u jedno selo, a žena neka, po im enu M arta, prim i ga u svoju ku u.

39. I u nje b ješe sestra, po im enu M arija, koja i sjede kod nogu Isusov ijeh i slušaše besjedu njegovu.

40. A M arta se b ješe zabunila kako e ga do ekati, i priku ivši se re e: G ospode! zar ti ne m ariš što me sestra m oja ostavi sam u da služim ? reci joj dakle da m i pom ože.

41. A Isus odgovaraju i re e joj: M arta! M arta! brineš se i trudiš za m ного,

42. A samo je jedno potrebno. Ali je Marija do bri dijel izabrala, koji se ne e uzeti od nje.

Glava 11

1. I kad se m o ljaše B ogu na jednom m jestu pa presta, re e m u neki od u enika njegov ijeh: G ospode! nau i nas m o liti se B ogu, kao što i Jovan nau i svoje u enike.

2. A on im re e: K ad se m o lite B ogu govorite: O e naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje; da do e carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

3. H ljeb naš potrebn i daji nam svaki dan;

4. I oprost i nam grijehe naše, jer i m i opraštam o svakom e dužn iku svojem u; i ne navedi nas u napast; nego nas izbavi oda zla.

5. I re e im : K oji od vas ima prijatelja, i otide mu u pono i i re e m u : prijatelju ! daj m i tri h ljeba u zajam ;

6. Jer m i do e prijatelj s puta, i nem am m u šta postaviti;

7. A on iznutra odgovaraju i da re e : ne uznem iruj m e : ve su vrata zatvorena, i djeca su m oja sa mnom u postelji, i ne mogu ustati da ti dam.

8. I kažem vam : ako i ne ustane da m u da za to što m u je prijatelj, ali za njegovo bezobrazno iskanje usta e i da e m u koliko treba.

9. I ja vam a kažem : ištite i da e vam se; tražite i na i ete; kucajte i otvori e vam se.

10. Jer svaki koji ište, prim a; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvora mu se.

11. K oji je m e u vam a otac u koga ako sin zaište h ljeba da m u da kam en? Ili ako zaište ribe da m u da mjesto ribe zmiju?

12. Ili ako zaište jaje da m u da skorpiju?

13. K ad dak le vi, zli budu i, um ijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko e više otac nebeski dati D uh svetoga on im a koji ištu u njega?

14. I jednom izgna avola koji bješe nijem ; kad avo izi e progovori nijem i; i div iše se ljudi.

15. A neki od njih rekoše: Pom o u V eelzevu la kneza avolskoga izgoni avole.

16. A drugi kušaju i ga iskahu od njega znak s neba.

17. A on znaju i pom isli njihove re e im : Svako carstvo koje se razdijeli sam o po sebi, opustje e, i dom

koji se razdijeli sam po sebi, propaše.

18. Tako i sotona ako se razdijeli sam po sebi, kako će ostati njegovo carstvo? kao što kažete da pomoću Veezevu la izgonim avole.

19. Ako li ja pomoću Veezevu la izgonim avole, sinovi vaši imaju pomoću izgone? Za to će vam oni biti sudije.

20. Ako li ja prstom Božijim izgonim avole, dakle je došlo k vama carstvo Božije.

21. Kad se jaki naoružavaju svoj dvor, imanje je njegovo na miru;

22. A kad dođe ja i od njega i nadvlada ga, uzme sve oružje njegovo u koje se uzdao, i razdijeli što otme od njega.

23. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa mnom ne sabira, prosipa.

24. Kad ne isti duh iziđe iz ovjeka, ide kroz bezvodna mjesta traže i pokoja, i ne našavši reče: da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao;

25. I došavši nađe pometen i ukrašen.

26. Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive ondje; i bude potonje ovjeku onome gore od prvoga.

27. A kad to govoraše, podiže glas jedna žena iz naroda i reče mu: Blago utrobi koja te je nosila, i sisama koje sisao!

28. A on reče: Blago i onima koji slušaju riječ Božiju, i drže je.

29. A narodu koji se skupljaše stade govoriti: Rod je ovaj zao; ište znak, i ne emu se dati znak osim znaka Jone proroka;

30. Jer kako što Jona bi znak Ninevljanima, tako e i sin ovje i j biti rodu ovom e.

31. Carica južna izi i e na sud s ljudim a roda ovoga, i osudi e ih; jer ona do e s kraja zem lje da sluša prem udrost Solomunovu: a gle, ovdje je ve i od Solomuna.

32. Ninevljani izi i e na sud s rodov ovijem , i osudi e ga; jer se pokajaše pou enjem Joninijem : a gle, ovdje je ve i od Jone.

33. N iko ne m e e zapaljene svije e na sakriveno mjesto niti pod sud, nego na svijetnjak da vide svjetlost koji ulaze.

34. Svije a je tijelu oko. A ko dakle oko tvoje bude zdravo, sve e tijelo tvoje biti svijetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i tijelo je tvoje tamno.

35. Gledaj dakle da vidjelo koje je u tebi ne bude tama.

36. Jer ako je sve tijelo tvoje svijetlo da nema nikakvoga uda tam na, bi e sve svijetlo kao kad te svije a obasja svjetloš u.

37. A kad govoraše. m o ljaše ga nekakav farisej da objedu je u njega. A on ušavši sjede za trpezu.

38. A farisej se za udi kad vidje da se najprije ne um i prije objeda.

39. A Gospod re emu: Sad vi fariseji sponja istite ašu i zdjelu, a iznutra vam je puno grabeža i zlobe.

40. Bezum ni! nije li onaj na inio i iznu tra koji je spolja na inio?

41. A li dajite m ilostinju od onoga što je unu tra; i g le, sve e vam biti isto.

42. A li teško vam a farisejim a što dajete desetak od metvice i od rute i od svakoga povr a, a prolazite pravdu i ljubav B ožiju: ovo je trebalo initi, i ono ne ostavljati.

43. Teško vam a farisejim a što tražite za elja po zbornicama i da vam se klanja po ulicama.

44. Teško vam a književnici i fariseji, licem jeri. što se kao skriveni grobovi po kojima ljudi idu i ne znadu ih.

45. A neki od zakonika odgovaraju i re e! u itelju! govore i to inas sram otiš.

46. A on re e: Teško i vam a zakonicim a što tovarite na ljude brem ena preteška za nošenje, a vi jedn ijem prstom svojijem ne ete da ih prihvatite.

47. Teško vam a što zidate grobove prorocim a, a vaši su ih ocevi pobili.

48. V i dak le svjedo ite i odobravate djela otaca svojijeh; jer ih oni pob iše, a vi im grobove zidate.

49. Za to i prem udrost B ožija re e: posla u im proroke i apostole, i od njih e jedne pob iti, a druge pro tjerati;

50. D a se ište od roda ovoga krv sviju proroka koja je prolivena od postanja svijeta,

51. Od krvi Aveljeve tja do krvi Zarijne, koji pogibe me u oltarom i crkvom . D a, kažem vam , iska e se od roda ovoga.

52. Teško vam a zakonici što uzeste ključ od znanja: sam i ne uoste, a koji šad i jahu da u u, zabraniste im .

53. A kad im on ovo govoraše, poeše književnici i fariseji vrlo navaljivati k njemu i mnogijem pitanjem zabunjivati ga,

54. Vrebaju i ipaze i na njega ne bi li što ulovili iz usta njegovijeh da ga okrive.

Glava 12

1. Kad se na njih skupiše hiljade naroda da stadoše gaziti jedan drugoga, onda poe najprije govoriti uenicima svojijem : uvajte se kvasca farisejskoga, koji je licemjerje.

2. Jer ništa nije sakriveno što se nee otkriti, ni tajno što se nee doznati;

3. Jer što u m raku rekoste, ue se na vidjelu; i što na uho šaptaste u klijetima, propovijeda e se na krovovima.

4. A li vam kažem , prijateljima svojijem : ne bojte se od onijeh koji ubijaju tijelo i po tom ne mogu ništa više uiniti.

5. Nego u vam kazati koga da se bojite: bojte se onoga koji ima vlast pošto ubije baciti u pakao: da, kažem vam , onoga se bojte.

6. Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? i ni jedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

7. A u vas je i kosa na glavi izbrojena. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

8. Nego vam kažem : kojigod prizna m ene pred ljudima prizna e i sin ovjeijnjega pred anelim a

B ožijim ;

9. A koji se odre e m ene pred ljudim a njega e se odre i pred an elim a B ožijim .

10. I svaki koji re e rije na sina ovje ijega oprostite m u se, a koji huli na svetoga D uha ne e m u se oprostiti.

11. A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako e te ili šta odgovoriti, ili šta e te kazati

12. Jer e vas sveti D uh nau iti u onaj as šta treba re i.

13. Re e m u pak neki iz naroda: U itelju! reci bratu mojemu da podijeli sa mnom dostojanje.

14. A on m u re e: ovje e! ko je m ene postavio sudijom ili kmetom nad vama?

15. A njim a re e: G ledajte i uvajte se od lakom stva; jer niko ne živi onijem što je suviše bogat.

16. Kaza im pak pri u govore i: u jednoga bogatog ovjeka rod i njiva.

17. Im išljaše u sebi govore i: šta u initi? nem am u što sabrati svoje ljetine.

18. I re e: evo ovo u initi: pokvari u žitnice svoje i na in i u ve e; i ondje u sabrati sva svoja žita i dobro svoje;

19. I kaza u duši svojoj: dušo! im aš m nogo im anje na m nogo godina; po ivaj, jedi, pij, veseli se.

20. A B og njem u re e: bezumni e! ovu no uze e dušu tvoju od tebe; a što si priprazio ije e biti?

21. Tako biva onome koji sebi tebe blago a ne bogati se u Boga.

22. A ueniciima svojijem reče: Za to vam kažem: ne brinite se dušom svojom šta ćete jesti ni tijelom u što ćete se obućiti:

23. Duša je pretežnija od jela i tijelo od odijela.

24. Pogledajte gavrane kako ne siju, ni žanju, koji nemaju podruma ni žitnica, i Bog ih hrani: a koliko ste vi pretežniji od ptica?

25. Ako od vas brinu i se može primaknuti rastu svojemu lakat jedan?

26. A kad ni najmanje što ne možete, za što se brinete za ostalo?

27. Pogledajte ljiljane kako rastu: ne trude se, niti predu; ali ja vam kažem da ni Solomun u svojoj slavi svojoj ne obuće se kao jedan od njih.

28. A kad travu po polju, koja danas jest a sutra se upeljeba, Bog tako odijeva, a kamoli vas, malovjemi!

29. I vine ištite šta ćete jesti ili šta ćete piti, i ne brinite se;

30. Jer ovo sve ištu i neznabošci ovoga svijeta; a otac vaš zna da vam treba ovo.

32. Nego ištite carstva Božijega i ovo će vam se sve dodati.

32. Ne boj se malo stado! jer bi volja vašega oca da vam da carstvo.

33. Prodajte što imate i dajte milostinju; nainite sebi torbe koje neće ovetšati, haznu koja se nikad neće

isprazniti, na nebesima, gdje se lupež ne prikazuje, niti moljac jede.

34. Jer gdje je vaše blago ondje će biti i srce vaše.

35. Neka budu vaša bedra zapregnuta i svijeta zapaljena;

36. I vikao ljudi koji čekaju gospodara svojega kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako doći i kućne.

37. Blago onijem slugama koje nađe gospodar kad dođe a oni straže. Zaista vam kažem da će se zapregnuti, i posaditi ih, i pristupiti tebi i služiti.

38. I ako dođe u drugu stražu, i u treću stražu dođe, i nađe ih tako, blago onijem slugama.

39. Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin u koji će doći lupež, uvao bi i ne bi dao potkopati kuću svoju.

40. I vi dakle budite gotovi; jer u koji čas ne možete doći i sinovi.

41. A Petar mu reče: Gospode! govoriš li nama ovu priču ili svima?

42. A Gospod reče: Ko je dakle taj vjerni i mudri pristav kojega postavi gospodar nad seljadu svojom da im daje hranu na obrok?

43. Blago tome sluzi kojega došavši gospodar njegov nađe i izvršuje tako.

44. Zaista vam kažem: nad svijem svojijem imanjem postavit će ga.

45. Ako li reče taj sluga u srcu svojem: neću moj gospodar još za dugo doći; i stane biti sluga i

sluškinje . i jesti i piti, i opijati se ;

46. Do i e gospodar toga sluge u dan kad se ne nada,
i u as kad ne misli, i rasje i e ga, i dijel njegov
metnu e s nevjernim a .

47. A onaj sluga koji zna volju gospodara svojega i
nije se pripravio , niti u inio po volji njegovoj, bi e
vrlo bijen;

48. A koji ne zna pa zasluži boj, bi e malo bijen .
Kom e je god m nogo dano m nogo e se iskati od njega;
a kom e predane najviše najviše e iskati od njega .

49. Ja sam došao da bacim ogranj na zem lju ; i kako bi
m i se htjelo da se ve zapalio !

50. A li se meni valja krstiti krštenjem , i kako m i je
teško dok se ne svrši !

51. Mislite li da sam ja došao da dam m ir na zem lju ?
Ne, kažem vam , nego razdor .

52. Jer e odsele petu jednojku i biti razdijeljeni,
usta e tri na dva, i dva na tri .

53. U sta e otac na sina i sin na oca ; m atina k er i k i
pa mater ; svekrva na snahu svoju i snaha iz svekrvu
svoju .

54. A narodu govoraše : kad vidite oblak gdje se diže
od zapada odmah kažete : bi e dažd ; i biva tako .

55. I kad vidite jug gdje duva kažete : bi e vru ina ; i
biva .

56. Licemjeri ! lice neba i zemlje umijete poznavati . a
vremena ovoga kako ne poznajete ?

57. Za što pak i sam i od sebe ne sudite pravedno ?

58. Jer kad ideš sa svojim suparnikom knezu, gledaj ne bi li se na putu s njim poravnao da te ne pritegne sudiji, i sudija da te ne preda sluzi, i sluga date ne baci u tamicu.

59. Kažem ti: ne eš odande izi i dok ne daš i pošljednjega dinara.

Glava 13

1. U to vrijeme pak do ošepki i kazaše za Galilejce kojijeh krv pomiješa Pilat sa žrtvama njihovijem.

2. I odgovaraju i Isus ree im: Mislite li da su ti Galilejci bili najgrešniji od svijugalilejaca, jer tako postradaše?

3. Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ete tako izginuti.

4. Ili oni osam naest što na njih pade kula Siloamska i pobi ih mislite li da su oni najkrivlji bili od svijugalilejaca?

5. Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ete tako izginuti.

6. Kaza im pak ovu priju: Jedan ovjek imadijaše smokvu usenu u svome vinogradu, i do e da traži rodana njoj, i ne na e.

7. Ondare e vinogradaru: evo tre a godina kako dolazim i tražim rodana ovoj smokvi, i ne nalazim; posijeci je dakle, za što zemlji da smeta?

8. A on odgovaraju i ree mu: Gospodaru! ostavi je i za ovu godinu dok okopam oko nje i obaspem gnojem;

9. Pa da ako rodi; ako line, posje i eš je na godinu

10. A kad u aše u jednoj zbornici u subotu,

11. Igle, bješe ondje žena bolesna od duha osam naest godina, i bješe zgr ena, i ne m ogaše se ispraviti.

12. A kad je vidje, dozva je Isus i re e joj : ženo ! oproštena si od bolesti svoje.

13. I metnu na nju ruke, i odmah se ispravi i hvaljaše Boga.

14. A starješina od zbornice sr aše se što je Isus iscijeli u subotu, i odgovaraju i re e narodu: šest je dana u koje treba raditi, u one dakle dolazite te se lije ite, a ne u dan subotni.

15. A Gospod mu odgovori i re e: Licem jere! svaki od vas u subotu ne odrješuje li svojega vola ili m agarca od jasala, i ne vodi da napoji?

16. A ovu k er A vram ovu koju sveza sotona evo osam naesta godina, ne trebaše li je odriješiti iz ove sveze u dan subotni?

17. I kad on ovo govoraše sti ahu se svi koji m u se protivljahu; i sav narod radovaše se za sva njegova slavna djela.

18. A on im re e: Kakvo je carstvo B ožije? i kakvo u kazati da je?

19. Ono je kao zmo goruši no, koje uzevši ovjek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske useliše se u grane njegove.

20. Ono je kao kvasac koji uzevši žena metnu u trp kopanje brašna, dok ne uskise sve.

21. Ono je kao kvasac koji uzevši žena metnu u trp kopanje brašna, dok ne uskise sve.

22. I pro lažaše po gradovima i selima u egiptu i u Jerusolim.

23. Re e mu pak neko: Gospode! jeli malo onijeh koji e biti spaseni? A on im re e:

24. Navalite da uete na tjesna vrata; jer vam kažem: mnogi e tražiti da u uine em o i:

25. Kad ustane dom a in i zatvori vrata, i stanete na polju stajati i kucati u vrata govore i: Gospode! Gospode! otvori nam; i odgovaraju i re i e vam: ne poznajem vas otkuda ste.

26. Tada ete stati govoriti: mi jedosmo pred tobom i pismo, i po ulicama našijem uio si.

27. A on e re i: kažem vam: ne poznajem vas otkuda ste; odstupite od mene svi koji nepravdu inite.

28. Ondje e biti pla i škrgut zuba, kad vidite Avram a i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Božijem u, a sebe na polje istjerane.

29. I do i e od istoka i zapada i sjevera i juga i sješe za trpezu u carstvu Božijem u.

30. I gle, im a posljednjijeh koji e biti prvi, i im a prvijeh koji e biti posljednji.

31. u taj dan pristupiše neki od fariseja govore im u: Izi i i idi odavde, jer Irod ho e da te ubije.

32. I re e im: Idite i kažite onoj lisici: evo izgonim avole i iscjeljujem danas i sju tra, a tre i dan svrši u.

33. A li danas i sju tra i prekosju tra treba m i i i; jer prorok ne može poginuti izvan Jerusolima.

34. Jerusolim e, Jerusolim e, koji ubijaš proroke, i

zasipaš kam enjem poslano k sebi! koliko puta htjeh da skupim eda tvoja kao kokoš gnijezdo svoje pod krila, i ne htjeste!

35. Eto e vam se ostaviti ku a vaša pusta; a ja vam kažem : ne ete m ene vidjeti dok ne do e da re ete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

Glava 14

1. I dogodi m u se da do e u subotu u ku u jednoga kneza fariseje koga da jede hljeb; i oni motrahu na njega.

2. I gle, bješe pred njim nekakav ovjek na kom e bješe debela bolest.

3. I odgovaraju i Isus re e zakonicim a i farisejim a govore i: Jeli slobodno u subotu iscjeljivati?.

4. A oni o utješe. I dohvativši ga se iscijeli ga i otpusti.

5. I odgovaraju i re e im : K oji od vas ne bi svojega magarca ili vola da mu padne u bunar odmah izvadio u dan subotni?

6. I ne m ogaše m u odgovoriti na to .

7. A gostim a kaza pri u , kad opazi kako izbirahu za elja, i re e im :

8. K ad te ko pozove na svadbu , ne sjedaju za elje , da ne bude m e u gostim a ko stariji od tebe ;

9. I da ne bi došao onaj koji je pozvao tebe i njega , i rekao ti: podaj m jesto ovom e ; i onda eš sa stidom sjesti na niže m jesto .

10. N ego kad te ko pozove , došavši sjedi na posljednje

m jesto .da ti re e kad do e onaj koji te pozva :
prijatelju ! pom akni se više ; tada e tebi biti ast pred
onima koji sjede s tobom za trpezom .

11. Jer svaki koji se podiže , ponizi e se ; a koji se
ponizuje , podignu e se .

12. A ionom e što ih je pozvao re e : kad daješ objed ili
ve eru , ne zovi prijatelja svojijeh , ni bra e svoje , ni
ro aka svojijeh , ni susjeda bogatijeh , da ne bi oni tebe
kad pozvali i vratili ti ;

13. N ego kad iniš gozbu zovi sirom ahe , k ljaste ,
hrome , slijepe ;

14. I blago e ti biti što ti oni ne mogu vratiti ; nego e
ti se vratiti o vaskrseniju pravednijeh .

15. A kad u to neki od onijeh što sje ahu snjim za
trpezom re e m u : B lago onom e koji jede hljeba u
carstvu B ožijem u !

16. A on m u re e : Jedan ovjek zgotovi veliku ve eru ,
i pozva mnoge ;

17. I kad bi vrijeme ve eri , posla slugu svojega da
kaže zvanim a : hajdete , jer je ve sve gotovo .

18. I po eše se izgovarati svi redom ; prvim u re e :
kupih njivu , i valja m i i da je vidim ; m olim te
izgovori me .

19. I drugi re e : kupih pet jarm ova volova , i idem da
ih ogledam ; molim te izgovori me .

20. I tre i re e : oženih se , i za to ne mogu do i .

21. I došavši sluga tajkaza ovo gospodaru svom e .
Tada se rasrdi dom a in i re e sluzi svom e : idibrzo na
raskrš a i ulice gradske , i dovediam o sirom ahe , i

kljaste, i bogaljaste, i slijepe.

22. I re e sluga: G ospodaru .u inio sam kako si zapovjedio , i još mjesta ima.

23. I re e gospodar sluzi: Izi ina putove ime u ograde, te natjeraj da do u da m i se napuni ku a.

24. Jer vam kažem da ni jedan od onijeh zvanijeh ljudi ne e okusiti m oje ve ere. Jer je m nogo zvanijeh , ali je malo izbranijeh.

25. I aše pak s njim m noštvo naroda, i obazrevši se re e im :

26. A ko ko do e k m enia ne m rzi na svojega oca, i na m ater, i na ženu, i na djecu, i na bra u, i na sestre, i na sam u dušu svoju, ne m ože biti m oju enik .

27. I ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne m ože biti m oju enik .

28. I koji od vas kad ho e da zida kulu ne sjede najprije i ne prora uni šta e ga stati, da vidi im a li da m ože dovršiti?

29. D a ne bi, kad postavi tem elj i ne uzm ože dovršiti, svi koji gledaju stali mu se rugati

30. G ovore i: ovaj ovjek po e zidati, i ne m ože da dovrši.

31. Ili koji car kad po e s vojskom da se pobije s drugim carem ne sjede najprije i ne drži vije u m ože li s deset hiljada sresti onoga što ide na njega sa dvadeset hiljada?

32. A ko li ne m ože, a on pošlje poslanike dok je onaj još daleko i m oli da se pom ire.

33. Tako dakle svaki od vas koji se ne odreće svega što ima ne može biti mojunik.

34. So je dobra, ali ako so obljutavi, im se osoliti?

35. Niti je potrebna u zemlju ni u gnoj; nego je prospana polje. Ko ima ušidaju je neka uje.

Glava 15

1. I približavahu se knjem u svi carinici i grješnici da ga uju.

2. I vikahu na njega fariseji i književnici govore i: O vaj prima grješnike i jede snjim a.

3. A on im kaza pri ovu govore i:

4. Koji ovjek od vas imaju isto ovaca i izgubivši jednu od njih ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne nae?

5. I našavši digne je na ramo svoje raduju i se,

6. I došavši ku i sazove prijatelje i susjede govore i im : radujte se samnom : ja na oh svoju ovcu izgubljenju.

7. Kažem vam da e tako bitive a radost na nebu za jednoga grješnika koji se kaje, nego li za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.

8. Ili koja žena imaju i deset dinara, ako izgubi jedan dinar, ne zapali svije u, i ne pomete ku e, i ne traži dobro dok ne nae?

9. I našavši sazove drugarice i susjede govore i: radujte se samnom : ja na oh dinar izgubljeni.

10. Tako, kažem vam , biva radost pred an elima

B ožijim a za jednoga grješnika koji se kaje.

11. I re e: Jedan ovjek im aše dva sina,

12. I re e m la i od njih ocu: o e! daj m idio od im anja što pripada m eni. I otac im podijeli im anje.

13. I po tom do nekoliko dana pokupi m la i sin sve svoje, i otide u daljnu zemlju; i onamo prosu imanje svoje žive i besputno.

14. A kad po troši sve, postade velika glad u onoj zem lji, i on se na e u nevolji.

15. I otišavši pribi se kod jednoga ovjeka u onoj zem lji; i on ga posla u polje svoje da uva svinje.

16. I željaše napuniti trbuh svoj roš i im a koje svinje je ahu, i niko m u ih ne davaše.

17. A kad do e k sebi, re e: koliko najam nika u oca m ojega im aju hljeba i suviše, a ja um irem od gladi!

18. U sta u i idem ocu svojem u, pa u m u re i: o e! sagriješih nebu i tebi,

19. I ve nijesam dostojan nazvati se sin tvoj: primi me kao jednoga od svojijeh najamnika.

20. I ustavši otide ocu svojem u. A kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov, i sažali m u se, i potr avši zagrli ga i cjeliva ga.

21. A sin m u re e: o e! sagriješih nebu i tebi, i ve nijesam dostojan nazvati se sin tvoj.

22. A otac re e slugam a svojijem : iznesite najljepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obu u na noge.

23. I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da

se veselimo.

24. Jer ovaj mrtav bješe, i oživlje; i izgubljen bješe, i naše se. I stadoše se veseliti.

25. A sin njegov stariji bijaše u polju, i dolaze i kad se približi kući u pjevanje i podvikivanje.

26. I dozvavši jednoga od slugu zapita: šta je to?

27. A on mu reče: brat tvoj dođe; a otac tvoj zakla te ugojeno, što ga je zdrava vidio?

28. A on se rasrdi i nešadijaše da uđe. Tada iziđe otac njegov i moljaše ga.

29. A on odgovarajućim reče ocu: eto te služim toliko godina, i nikad ne prestupih tvoje zapovijesti, pa meni nikad nijesi dao jareta da bih se provešio sa svojim društvom;

30. A kad dođe taj tvoj sin koji ti je imanje prosuo s kurvama, zaklao si mu te ugojeno.

31. A on mu reče: sine! ti si svagda sa mnom, i sve je moje tvoje.

32. Trebalo se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav bješe, i oživlje; i izgubljen bješe, i naše se.

Glava 16

1. A uenicima svojim govoraše: Bijaše jedan ovjek bogat koji imашe pristava, i toga oblađaše kod njega da mu prosipa imanje.

2. I dozvavši ga reče mu: šta ovo jačujem za tebe? Daj raun kako si kućio kuću; jer više ne možeš kućom upravljati.

3. A pristav od kuće reče u sebi: šta učiniti?

gospodar m o j u z i m a o d m e n e u p r a v l j a n j e k u e : k o p a t i
n e m o g u , p r o s i t i s t i d i m s e .

4 . Z n a m š t a u i n i t i d a b i m e p r i m i l i u k u e s v o j e k a d
m i s e o d u z m e u p r a v l j a n j e k u e .

5 . I d o z v a v š i r e d o m d u Ź n i k e g o s p o d a r a s v o j e g a r e e
p r v o m e : k o l i k o s i d u Ź a n g o s p o d a r u m o j e m u ?

6 . A o n r e e : s t o o k a u l j a . I r e e m u : u z m i p i j e m o
s v o j e i s j e d i b r z o t e n a p i š i p e d e s e t .

7 . A p o t o m r e e d r u g o m e : a t i k o l i k o s i d u Ź a n ? A o n
r e e : s t o o k a p š e n i c e . I r e e m u : u z m i p i s m o s v o j e i
n a p i š i o s a m d e s e t .

8 . I p o h v a l i g o s p o d a r n e v j e r n o g a p r i s t a v a š t o m u d r o
u i n i ; j e r s u s i n o v i o v o g a v i j e k a m u d r i j i o d s i n o v a
v i d j e l a u s v o j e m u n a r a š t a j u .

9 . I j a v a m a k a Ź e m : n a i n i t e s e b i p r i j a t e l j e
n e p r a v e d n i j e m b o g a s t v o m , d a b i v a s k a d o s i r o m a š i t e
p r i m i l i u v j e n e k u e .

10 . K o j i j e v j e r a n u m a l o m i u m n o g o m j e v j e r a n ; a k o
j e n e v j e r a n u m a l o m i u m n o g o m j e n e v j e r a n .

11 . A k o d a k l e u n e p r a v e d n o m b o g a s t v u v j e r n i n e
b i s t e , k o e v a m u i s t i n o m v j e r o v a t i ?

12 . I a k o u t u e m n e b i s t e v j e r n i , k o e v a m d a t i v a š e ?

13 . N i k a k a v p a k s l u g a n e m o Ź e d v a g o s p o d a r a s l u Ź i t i ;
j e r i l i e n a j e d n o g a m r z i t i a d r u g o g a l j u b i t i , i l i e
j e d n o m e v o l j e t i a z a d r u g o g a n e m a r i t i . N e m o Ź e t e
s l u Ź i t i B o g u i b o g a s t v u .

14 . A o v o s v e s l u š a h u i f a r i s e j i , k o j i b i j a h u
s r e b r o l j u p c i , i r u g a h u m u s e .

15. I re e im :V i ste oni koji se gradite pravedni pred ljudim a; ali B og zna srca vaša; jer što je u ljudi visoko, ono je mrzost pred Bogom.

16. Zakon i proroci su do Jovana; odsele se carstvo B ožije propov ijeda jevan elijem , i svaki navalju je da u e. u njega.

17. Lašn je je pak nebu i zem lji pro i nego li jednoj titli iz zakona propasti.

18. Svaki koji pušta ženu svoju i uzim a drugu, preljubu in i; i koji se žen i puštenicom , preljubu in i.

19. ovjek neki pak b ješe bogat, koji se ob la aše u skerlet i u svilu . i živ ljaše svaki dan gospodski i vese ljaše se .

20. A bijaše jedan sirom ah , po im enu Lazar, koji ležaše pred njegov ijem vratim a gnoj av ,

21. I željaše da se nasiti m rvam a koje padahu s trpeze bogatoga; još i psi do lažahu i lizahu gnoj n njegov .

22. A kad um rije sirom ah , odnesoše ga an eli u naru je A vram ovo; a um rije i bogati, zakopaše ga .

23. I u paklu kad b ješe u m ukam a podiže o i svoje i ugleda iz daleka A vram a i L azara u naru ju njegovu ,

24. I pov ikavši re e: o e A vram e! sm iluj se na m e i pošlji m i L azara neka um o i u vodu vrh od prsta svojega, i da m i rashladi jezik; jer se m u im u ovom e plamenu.

25. A A vram re e: sinko! opom eni se da si ti prim io dobra svoja u živo tu svom e, i Lazar opet zla; a sad se on tješi, a ti se m u iš.

26. I preko svega toga postavljena je m e u nam a i

vama velika propast, da oni koji bi htjeli odovud k
vam a prije i ne mogu, niti oni otuda k nama da
prelaze.

27. Tada re e: m o l i m t e d a k l e , o e , d a g a p o š l j e š k u i
oca mojega,

28. Jer im am pet bra e: neka im posvjedo i da ne bi i
oni došli na ovo m jesto m u enja.

29. R e e m u A vram : oni im aju M ojsija i proroke, neka
njih slušaju .

30. A on re e: ne, o e A vram e! nego ako im do e ko
iz m rtvijeh pokaja e se .

31. A A vram m u re e: A ko ne slušaju M ojsija i
proroka, da ko i iz m rtvijeh ustane ne e vjerovati.

Glava 17

1. A u eni cim a re e: N ije m ogu e da ne do u
sablazni; ali teško onom e s koga dolaze;

2. B olje bi m u bilo da m u se vodeni nikam en objesi o
vratu, i da ga bace u more, nego da sablazni jednoga
od ovijeh malijeh.

3. u vajte se. A ko ti sagriješi brat tvoj, n a k a r a j g a ; p a
ako se pokaje, oprost i m u .

4. I ako ti sedam puta na dan sagriješi, i sedam puta na
dan do e k t e b i i r e e: k a j e m s e , o p r o s t i m u .

5. I rekoše apostoli G ospodu: D o m e t n i n a m v j e r e .

6. A G ospod re e: K a d b i s t e i m a l i v j e r e k o l i k o z m o
goruši no, i rek li b i s t e o v o m e d u d u : i š u p a j s e i u s a d i
s e u m o r e , i p o s l u š a o b i v a s .

7. K o j i p a k o d v a s k a d i m a s l u g u k o j i o r e i l i u v a

stoku pa kad dođe iz polja, reče mu: hodi brzo i sjedi za trpezu?

8. Neko ne kaže li mu: ugotovim i da veeram, i zapregni se te mi služi dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i pij?

9. E da li će on zahvaliti sluzi tome kad svrši što mu se zapovjedi? Ne vjerujem.

10. Tako i vi kad svršite sve što vam je zapovjedbno govorite: mi smo zaludne sluge, jer u inismo što smo bili dužniiniti.

11. I kad i aše u Jerusolim, on prolažaše izmeu Samarije i Galileje.

12. I kad ulažaše u jedno selo sretoše ga deset gubavijeh ljudi, koji staše izdaleka,

13. I podigoše glas govoreći: Isuse uitelju! pomiluj nas.

14. I vidjevši ih reče im: Idite i pokažite se sveštenicima. I oni iduio istišese.

15. A jedan od njih vidjevši da se iscijeli povratise hvalei Boga izaglasa,

16. I pade niice pred noge njegove, i zahvali mu. I to bješe Samarijanin.

17. A Isus odgovarajućireče: Ne iscijeliše li se desetorica? Gdje su dakle devetorica?

18. Kako se me u njima koji ne nae da se vrati da zahvali Bogu, nego sam ovaj tuin?

19. I reče mu: U stani, idi; vjera tvoja pomožeti.

20. A kad ga upitaše fariseji: Kad e do i carstvo

Božije? odgovaraju i re e im : Carstvo Božije ne e do i da se vidi;

24. N iti e se kazati: evo ga ovd je ili ond je; jer g le, carstvo je Božije unu tra u vam a.

22. A u enicim a re e: D o i e vrijeme kad ete zaželjeti da vidite jedan dan sina ov je ijega, i ne ete vidjeti.

23. I re i e vam : evo ovd je je, ili: eno ond je; ali ne izlazite, n iti tražite.

24. Jer kako što m unja sine s neba, i zasvijetli se preko svega što je pod nebom , tako e biti i sin ov je iju svoj dan.

25. Ali mu najprije treba mnogo postradati, i okrivljenu biti od roda svojega.

26. I kako je bilo u vrijeme Nojevo onako e biti u dane sina ov je ijega.

27. Je ah u , pijahu , ženjahu se , udavahu se do onoga dana kad Noje u e u kov eg , i do e potop i pogubi sve.

28. Tako kao što bi u dane Lotove: je ah u , pijahu , kupovahu , prodavahu , sa ah u , zidahu ;

29. A u dan kad izi e Lot iz Sodom a , udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.

30. Tako e biti i u onaj dan kad e se javiti sin ov je ij.

31. u onaj dan koji se desi na krovu a poku stvo njegovo u ku i , neka ne silazi da ga uzm e; i koji se desi u polju , tako neka se ne vra a natrag .

32. O pominjite se žene Lotove.

33. Koji poe da sa uva dušu svoju, izgubi e je; a koji je izgubi, oživlje e je.

34. Kažem vam : u onu no bi e dva na jednom e odru, jedan e se uzeti a drugi e se ostaviti;

35. Dvije e m ljeti zajedno, jedna e se uzeti a druga e se ostaviti;

36. Dva e biti na njivi, jedan e se uzeti a drugi e se ostaviti.

37. I odgovaraju i rekoše m u: Gdje, Gospode? A on im re e: Gdje je strвина onamo e se i orlovi skupiti.

Glava 18

1. Kaza im pak i pri u kako se treba svagda moliti Bogu, i ne dati da do tuži,

2. Govore i: u jednom e gradu bijaše jedan sudija koji se Boga ne bojaše i ljudi ne sti aše.

3. A u onom e gradu bijaše jedna udovica i do lažaše k njem u govore i: ne daj m e m ojemu suparniku.

4. I ne š adijaše za dugo. A najposlije re e u sebi: ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim,

5. No budu i da m i dosa uje ova udovica, odbrani u je, da m i jednako ne dolazi i ne dosa uje.

6. Tada re e Gospod: ujte šta govori nepravedni sudija.

7. A kam o li Bog ne e odbraniti izbranih svojijeh koji ga m ole dan i no ?

8. Kažem vam da e ih odbraniti brzo. A li sin ovje ij

kad do e ho e li na i vjeru na zem lji?

9. A i drugim a koji m išljahu za sebe da su pravednici i druge uništavahu kaza pri u ovu :

10. D va ovjeka u oše u crkvu da se m ole B ogu , jedan farisej a drugi carinik.

11. Farisej stade i m oljaše se u sebi ovako: B ože!
hvalim te što ja nijesam kao ostali ljudi: hajduci,
nepravednici, preljubo nici, ili kao ovaj carinik .

12. Postim dvaput u nedjelji; dajem desetak od svega što im am .

13. A carinik izdaleka stajaše, i ne š aše m io iju
podignu ti na nebo , nego bijaše prsi svoje govore i:
B ože! m ilostiv budim eni grješnom e!

14. K ažem vam da ovaj otide opravdan ku i svojoj, a
ne onaj. Jer svaki koji se sam podiže ponizi e se; a
koji se sam ponižu je podignu e se.

15. D onošahu k njem u i djecu da ih se dotakne; a kad
vidješe u enici, zaprijetiše im .

16. A Isus dozvavši ih re e: Pustite djecu neka dolaze
k m eni, i ne branite im ; jer je takov ijeh carstvo B ožije.

17. I kažem vam zaista: koji ne prim i carstva B ožijega
kao dijete, ne e u i u njega.

18. I zapita ga jedan knez govore i: U itelju blagi! šta
da u inim da naslijedim život vje ni?

19. A Isus re e m u : što m e zoveš blagijem ? niko nije
blag osim jednoga Boga.

20. Z apovijesti znaš: ne in i preljube; ne ubij; ne
ukradi; ne svjedo i lažno; poštu joca svojega i m ater

svoju.

21. A on re e: Sve sam ovo sa uvao od m ladosti svoje.

22. A kad to u Isus re e m u: Još ti jedno ne dostaje: prodaj sve što im aš i razdaj sirom asim a; i im a eš blago na nebu; i hajde za mnom.

23. A kad on u to postade žalostan, jer bješe vrlo bogat.

24. A kad ga vidje Isus gdje postade žalostan, re e: Kako je teško u i u carstvo B ožije on im a koji im aju bogastvo!

25. L akše je kam ili pro i kroz ig lene uši nego li bogatom e u i u carstvo B ožije.

26. A oni koji slušahu rekoše: K o se dakle m ože spasti?

27. A on re e: što je u ljudinem ogu e u Boga je m ogu e.

28. A Petar re e: E to m i sm o ostavili sve i za tobom idemo.

29. A on im re e: Zaista vam kažem : nem a ni jednoga koji bi ostavio ku u, ili roditelje, ili bra u, ili sestre, ili ženu, ili djecu carstva radi B ožijega,

30. K oji ne e prim iti više u ovo vrijeme, i na onome svijetu život vje ni.

31. U ze pak dvanaesticu i re e im : E vo idem o gore u Jerusolim , i sve e se svršiti što su proroci pisali za sina ovje ijega.

32. Jer e ga predati neznabošcim a, i naruga e m u se. i

ruži e ga, i popljuje e ga,

33. I bi e ga, i ubi e ga; i tre i dan usta e .

34. I oni ništa od toga ne razum ješe, i besjeda ova bješe od njih sakrivena, i ne razum ješe što im se kaza.

35. A kad se približi k Jerihonu, jedan slijepac sje aše kraj pu ta pro se i.

36. A kad u narod gdje prolazi zapita: šta je to?

37. I kazaše m u da Isus Nazare anin prolazi.

38. I povika govore i: Isuse, sine Davidov! pom iluj me.

39. I prije ahu m u oni što i ahu naprijed da u uti; a on još više vikaše: Sine Davidov! pom iluj m e.

40. A Isus stade i zapovjedi da mu ga dovedu; a kad m u se približi, zapita ga

41. G ovore i: šta ho eš da ti u inim? A on re e: Gospode! da progledam.

42. A Isus m u re e: Progledaj; vjera tvoja pom ože ti.

43. I odmah progleda, i po e za njim hvale i Boga. I svi ljudi koji vid ješe hvaljahu Boga.

Glava 19

1. I kad u e u Jerihon i pro lažaše kroz anj,

2. I gle, ovjek po im enu Zakhej, koji bješe starješina carini ki, i bješe bogat,

3. I iskaše da vidi Isusa da ga pozna; i ne m ogaše od naroda, jer bješe m aloga rasta;

4. I potravši naprijed, pope se na dud da ga vidi; jer mu je onuda trebao proći.

5. I kad dođe Isus na ovomjesto, pogledavši gore vidjega, i reče mu: Zakheju! siđi brzo; jer mi danas valja biti u tvojoj kući.

6. I siđe brzo; i primi ga radujućise.

7. I svi, kad vidješe, vikahu na njega govoreći da grješnomeovjeku dođe u kuću.

8. A Zakhej stade i reče Gospodu: Gospode! evo polaimanja svojega da u siromasima, i ako sam koga zanio vrati u onoliko četvoro.

9. A Isus mu reče: Danas dođe spasenje kući ovoj; jer je i ovo sin Avramov.

10. Jer je sin ovjeđi došao da nađe i spase što je izgubljeno.

11. A kad oni to slušahu nastavikazivati priču; jer bješe blizu Jerusalama, imišljahu da će se odmah javiti carstvo Božije.

12. Reče dakle: Jedanovjek od dobra roda otide u daljnu zemlju da primi sebi carstvo, i da se vrati.

13. Dozvavšipak deset svojijeh sluga dade im deset kesa, i reče im: trgujte dok se javratim.

14. I igra nijnegovim ržahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreći: neemo da on caruje nad nama.

15. I kad se on vrati, pošto primi carstvo, reče da dozovu one sluges kojim adade srebro, da vidi šta je koji dobio.

16. Tada dođe prvi govoreći: gospodaru! kesa tvoja donese deset kesa.

17. I reče mu: dobro, dobri slugo; kad si mi u malom bio vjeran evo ti vlast nad deset gradova.

18. I dođe drugi govoreći: gospodaru! kesa tvoja donese pet kesa.

19. A on reče ionome: i ti budi nad pet gradova.

20. I trećidođe govoreći: gospodaru! evo tvoja kesa koju sam zavezao u ubrus i uvao.

21. Jer sam se bojao tebe: jer si uvijek tvrd: uzim aš što nijesi ostavio, i žnješ što nijesi sijao.

22. A gospodar mu reče: po tvojiemu ti riječima suditi, zli slugo! znao si da sam ja tvrd uvijek, uzimam što nijesam ostavio, i žnjem što nijesam sijao:

23. Pa za što nijesi dao mojega srebra trgovcima, i ja došavši primio bih ga s dobitkom?

24. I reče onima što stajahu pred njim: uzmite od njega kesu i podajte onome što ima deset kesa.

25. I rekoše mu: gospodaru! on ima deset kesa.

26. A on im odgovori: jer vam kaže da se svakome koji ima dati; a od onoga koji nema uzeti se od njega i ono što ima.

27. A one moje neprijatelje koji nijesu htjeli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isijecite predama.

28. I kazavši ovo pođe naprijed, i išeoše gore u Jerusalim.

29. I kad se približi Vulfazi i Vitaniji kod gore koja se

zvaše Maslinska, posla dva od učenika svojijeh

30. Govoreći: Idite u to selo prema vama, i kad uđete u njega nađete magare privezano na koje nikakav ovjek nikad nije usjedao; odriješite ga i dovedite.

31. I ako vas ko upita: za što driješite? ovako mu kažite: ono Gospodu treba.

32. A kad otiđoše poslani, našoše kao što im kaza.

33. A kad oni driješahu magare rekoše im gospodari od njega: Za što driješite magare?

34. A oni rekoše: Ono Gospodu treba.

35. I dovedoše ga k Isusu, i baciše haljine svoje na magare, i posadiše Isusa.

36. A kad išaše, prostirahu haljine svoje po putu.

37. A kad se približive da si e s gore Maslinske, po e sve mnoštvo učenika u radosti hvaliti Boga iza glasa za sva čudesna što su vidjeli,

38. Govoreći: Blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! mir na nebu i slava na visini!

39. I neki fariseji iz naroda rekoše mu: učitelju! zaprijeti učenicima svojijem.

40. I odgovaraju im: Kažem vam: ako oni uđete, kam enje e povikati.

41. I kad se približi, ugleda grad i zaplaka za njim

42. Govoreći: Kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj! ali je sad sakriveno od oči tvojijeh.

43. Jer e dođanina na tebe, i okruži e te neprijatelji tvoji opkopima, i opkoli e te, i obuze e te sa sviju

strana;

44. I razbi e tebe i djecu tvoju u tebi, i ne e ostaviti u tebi kam ena na kam enu, za to što nijesi poznao vrem ena u kojem u si poho en.

45. I ušavši u crkvu stade izgoniti one što prodavahu u njoj i kupovahu,

46. G ovore i im : u pism u stoji: dom m oj dom je m o litve, a v i n a i n iste od njega pe i nu hajdu ku.

47. I u aše svaki dan u crkvi. A glavari svešten i ki i književnici i starješine narodne gledahu da ga pogube.

48. I ne nalažahu šta bi m u u in ili; jer sav narod i aše za njim , i slušahu ga.

Glava 20

1. I kad on u jedan od onijeh dana u aše narod u crkvi i propovijedaše jevan elije, do oše glavari svešten i ki

2. I rekoše m u govore i: K aži nam kakvom vlasti to in iš? Ili ko ti je dao vlast tu?

3. A on odgovaraju i re e im : I ja u vas upitati jednu rije , i kažite m i:

4. K ršten je Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi?

5. A oni pom išljahu u sebi govore i: A ko re em o: s neba, re i e: za što m u dak le ne vjerovaste?

6. A ko li re em o: od ljudi, sav e nas narod pobiti kam enjem : jer svi vjerovahu da Jovan b ješe prorok .

7. I odgovoriše: N e znam o otkuda.

8. A Isus im re e: N i ja vam a ne u kazati kakvom

vlasti ovo in im .

9. A narodu po e kazivati pri u ovu: Jedan ovjek posadi vinograd, i dade ga vinogradarima pa otide na po dugo vremena.

10. I u vrijeme posla k vinogradarima slugu da mu dadu od roda vinogradskoga; ali vinogradari izb iše ga, i poslaše prazna.

11. I posla opet drugoga slugu; a oni i onoga izb ivši i osram otivši poslaše prazna.

12. I posla opet tre eg; a oni i onoga ran iše, i istjeraše .

13. Onda re e gospodar od vinograda: šta u in iti? D a pošljem sina svojega ljubaznoga: eda se kako zastide kad vide njega.

14. A vinogradari vid jevši njega m išljahu u sebi govore i: ovo je našljednik; hod ite da ga ub ijem o da naše bude dostojan je.

15. I izvedoše ga na polje iz vinograda i ub iše. šta e dak le u in iti njim a gospodar od vinograda?

16. Do i e i pogubi e ove vinogradare, i da e vinograd drugima. A oni što slušahu rekoše: Ne dao Bog!

17. A on pog ledavši ia njih re e: šta zna i dak le ono u pism u: kam en koji odbaciše zidari onaj posta g lava od ugla?

18. Svaki koji padne na taj kam en razbi e se; a na koga on padne satr e ga.

19. I gledahu glavari svešten i i književnici u onaj as da dignu ruke nanj: ali se pobojaše naroda, jer

razum ješe da njim a ovu pri u kaza.

20. I pažahu na njega, i poslaše v reba e, koji se gra ahu kao da su pobožni: ne bi li ga uhvatili u rije i da ga predadu poglavarima i vlasti sudijnoj.

21. I upitane ga govore i: u itelju! znam o da pravo govoriš i u iš. i ne gledaš ko je ko, nego zaista u iš pu tu B ožijem :

22. T reba li nam esaru davati hara , ili ne?

23. A on razum jevši njihovo lukavstvo re e im : šta m e kušate?

24. Pokažite m i dinar; ij je na njem u obraz i natpis? A oni odgovaraju i rekoše: esarev.

25. A on im re e: Podajte dak le što je esarevo esaru, i što je B ožije B ogu.

26. I ne m ogoše rije i njegove pokuditi pred narodom ; i div iše se odgovoru njegovu, i um ukoše.

27. A pristupiše neki od sadukeja koji kažu da nem a vaskrsenija, i pitahu ga

28. G ovore i: u itelju! M ojsije nam napisa: ako kom e um re brat koji im a ženu, i um re bez djece, da brat njegov uzm e ženu, i da podigne sjem e bratu svojem u.

29. B ijaše sedam bra e, i prvi uze ženu, i um rije bez djece;

30. I uze drugi ženu, i on um rije bez djece;

31. I tre i je uze; a tako i svi sedam ; i ne ostaviše djece, i pom riješe;

32. A poslije sviju um rije i žena.

33.0 vaskrseniju dakle koga e od njih biti žena? jer je ona sedm orici bila žena.

34. I odgovaraju i Isus re e im :D jeca ovoga svijeta žene se i udaju;

35. A koji se udostoje dobiti onaj svijet i vaskrsenije iz m rtv ijeh niti e se ženiti ni udavati;

36. Jer više ne mogu um rijeti; jer su kao an eli; i sinovi su B ožiji kad su sinovi vaskrsenija.

37. A da mrtvi ustaju, i Mojsije pokaza kod kupine gdje naziva Gospoda Boga Avramova i Boga Isakova i Boga Jakovljeva.

38. A B og nije B og m rtv ijeh nego živ ijeh ; jer su njem u svi živi.

39. A neki od književnika odgovaraju i rekoše: u itelju! dobro si kazao.

40. I ve ne sm ijahu ništa da ga zapitaju. A on im re e:

41. Kako govore da je Hristos sin Davidov?

42. K ad sam D avid govori u psaltiru: re e G ospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane

43. D ok položim neprijatelje tvoje podnožje nogam a tvojima.

44. David dakle njega naziva Gospodom; pa kako mu je sin?

45. A kad sav narod slušaše, re e u enicim a svojijem :

46. uvajte se od književnika, koji ho e da idu u duga kijem haljinam a, i traže da im se klanja po ulicam a, i prv ijeh m jesta po zbornicam a, i za elja na

gozbama;

47. Koji jedu kuće udovike, i lažno se mole Bogu
dugo. Oni će još veoma biti osuđeni.

Glava 21

1. Pogledavši pak gore vidje bogate gdje me u priloge
svoje u haznu Božiju;

2. A vidje i jednu siromашnu udovicu koja metaše
ondje dvije leptе;

3. I reče: Zaista vam kažem: ova siromашna udovica
metnu više od sviju:

4. Jer ovi svi metnuše u prilog Bogu od suviška
svojega, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu
svoju što im aše.

5. I kad neki govoraхu za crkvu da je ukradena
lijepijem kamenjem i zakladim a, reče:

6. Dođite dani u koje od svega što vidite neće ostati
nikamen na kameu koji se neće razmetnuti.

7. Zapitaše ga pak govoreći: u čitlju! a kad će to biti? i
kakav je znak kad će se to dogoditi?

8. A on reče: uvajte se da vas ne prevare, jer će
mnogi dođina imem oje govoreći: ja sam. i vrijeme se
približi. Ne idite dakle za njima.

9. A kad uđete ratove i bune, ne plašite se; jer to sve
treba najprije da bude; ali još nije tada pošljedak.

10. Tada im reče: Ustane narod na narod i carstvo na
carstvo;

11. I zemlja će se tresti vrlo po svijetu, i biće glad i

pomori i strahote i veliki znaci bi e na nebu.

12. A prije svega ovoga metnu e na vas ruke svoje i goni e vas i predavati u zbornice i u tamnice; vodi e vas pred careve i kraljeve imena mojega radi.

13. A to e vam se dogoditi za svjedostanstvo.

14. Metnite dakle u srca svoja, da se prije ne pripravljate kako e te odgovarati:

15. Jer u vam ja dati usta i premudrost kojoj se ne e mo i protiviti ni odgovoriti svi vaši protivnici.

16. A predava e vas i roditelji i bra i ro aci i prijatelji; i pobi e neke od vas.

17. I svi e omrznuti na vas imena mojega radi.

18. I dlaka s glave vaše ne e poginuti.

19. Trpljenjem svojijem spasavajte duše svoje.

20. A kad vidite da Jerusolim opkoli vojska onda znajte da se približilo vrijeme da opusti.

21. Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore, i koji budu u gradu neka izlaze na polje; i koji su na polju neka ne ulaze u njega:

22. Jer su ovo daniosvete, da se izvrši sve što je napisano.

23. A li teško trudnim a i dojilicama u te dane! Jer e biti velika nevolja na zemlji, i gnjev na ovom narodu.

24. I paš e od oštrica ma a, i odveš e se u ropstvo po svijem narodim a; i Jerusolim e gaziti neznabošci dok se ne izvrše vreme na neznabožaca.

25. I bi e znaci u suncu i u mjesecu i u zvijezdama; i

ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova.

26. Ljudi će umirati od straha i od čekanja onoga što ide na zemlju; jer će se i sile nebeske pokrenuti.

27. I tada će ugledati sina čovjeka gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

28. A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se približuje izbavljenje vaše.

29. I kažem vam: Gledajte na smokvu i na sva drveća;

30. Kad vidite da vešnja potjeraju, sami znate da je blizu ljeto.

31. Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Božije.

32. Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.

33. Nebo izmijeni proleće, a riječi moje neće proći.

34. Ali se uvajete da kako vaša srca ne otežaju žderanjem i pijanstvom i brigama ovoga svijeta, i da vam ovaj dan ne dođe iznenada.

35. Jer će doći kao zamka na sve koji žive po svoj zemlji.

36. Stražite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili i od svega ovoga što će se zbiti, i stati pred sinom čovjeka.

37. I danju uđite u crkvu, a noću izlazite i noćivajte na gori koja se zove Maslinska.

38. I sav narod dolazat će iz jeruzalema u crkvu da ga

sluša ju .

Glava 22

1. Približavaše se pak praznik prijesnijeh hlebova koji se zove pasha.

2. I gledahu glavari svešteniki i književnici kako bi ga ubili; ali se bojahu naroda.

3. A sotonu e u Judu, koji se zvaše Iskariot, i koji bješe jedan od dvanaestorice.

4. I otišavši govori s glavarima sveštenikijem i sa starješinama kako e im ga izdati.

5. I oni se obradovaše, i ugovoriše da mu dadu novce.

6. I on se obree, i tražaše zgodna vremena da im ga preda tajno od naroda.

7. A do e dan prijesnijeh hlebova u koji trebaše klati pashu;

8. I posla Petra i Jovana rekavši: Idite ugotovite nam pashu da jedemo.

9. A onim u rekoše: Gdje ho eš da ugotovimo?

10. A onim re e: Eto kad uete u grad, sreš e vas ovjek koji nosi vodu u kragu; idite za njim u ku u u koju on u e,

11. I kažite dom a inu: uitelj veli: gdje je gostionica gdje u jesti pashu s uenicima svojijem?

12. I on e vam pokazati veliku sobu prostrtu; ondje ugotovite.

13. A oni otidoše ina oše kao što im kaza; i ugotoviše

pashu.

14. I kad dođe čas, sjede za trpezu, i dvanaest apostola s njim.

15. I reče im: Vrlo sam željeo da ovu pashu jedem s vama prije nego postradam;

16. Jer vam kaže da je odsele neću jesti dok se ne svrši u carstvu Božijem.

17. I uzevši krušku dade hvalu, i reče: uzmite je i razdijelite među sobom;

18. Jer vam kažem da neću biti od roda vinogradskoga dok ne dođe carstvo Božije.

19. I uzevši hleb dade hvalu, i prelomivši ga dade im govoreći: Ovo je tijelo moje koje se daje za vas; ovoinite za moj spomen.

20. A tako i krušku povećeri, govoreći: Ovo je naša novi zavjet mojom krvi koja se za vas proljeva.

21. Ali evo ruka izdajnika mojega sa mnom je na trpezi.

22. I sin ovještakle se kao što je uređeno; ali teško ovjeku onome koji ga izdaje!

23. I oni staše tražiti među sobom koji bi dakle od njih bio koji će to učiniti.

24. A postao i prepiranje među njima koji bi se držao među njima da je najveći.

25. A on im reče: Carevi narodni vladaju narodom, a koji njim upravljaju, zovu se dobrotvori.

26. A li vidite tako; nego koji je najveći među vama neka bude kao najmanji, i koji je starješina neka

bude kao sluga.

27. Jer koji je ve i, koji sjedi za trpezom ili koji služi? Nije li onaj koji sjedi za trpezom? A ja sam me u vama kao sluga.

28. A vi ste oni koji ste se održali sa mnom u mojim napastima.

29. I ja ostavljam vam a carstvo kao što je otac moj meni ostavio:

30. Da jedete i pijete za trpezom mojom u carstvu mojemu, i da sjedite na prijestolima i sudite nad dvanaest koljena Izrailjevijeh.

31. Re e pak G ospod: S im one! S im one! evo vas ište sotona da bi vas inio kao pšenicu.

32. A ja se molih za tebe da tvoja vjera ne prestane; i ti kadgod obrativši se utvrdi bra u svoju.

33. A on m u re e: G ospode! s tobom gotov sam i u tamnicu i na smrti i.

34. A on re e: K ažem ti, Petre! danas ne e zapjevati pijetao dok se trip ut ne odre eš da me poznaješ.

35. I re e im : K ad vas poslah bez kese i bez torbe i bez obu e, eda vam što ne dostade? A oni rekoše: N išta.

36. A on im re e: A li sad koji im a kesu neka je uzme, tako i torbu; a koji nema neka proda haljinu svoju i kupi nož.

37. Jer vam kaže da još i ovo treba na m eni da se izvrši što stoji u pism u: i m e u zlo ince m etnuše ga. Jer što je pisano za m ene, svršuje se.

38. A oni rekoše: G ospode! evo ovdje dva noža. A on

im re e: Dosta je.

39. I izišavši otide po obiju na goru Maslinsku; a za njim otidoše u enicu njegovu.

40. A kad dođe na mjesto reče im: Molite se Bogu da ne padnete u napast.

41. I sam otstupi od njih kako se može kamenu dobaciti, i kleknuvši na koljena moljaše se Bogu

42. Govoreći: Oče! kad bi htio da proneseš ovu našu mimo mene! ali ne moja volja nego tvoja da bude.

43. A anđeo mu se javi s neba, i krijeptiga.

44. I budući u borenju, moljaše se bolje; znoj pak njegov bijaše kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju.

45. I ustavši od molitve dođe ku enicima svojijem, i na njih a oni spavaju od žalosti,

46. I reče im: što spavate? ustanite, molite se Bogu da ne padnete u napast.

47. Dok on pak još govoraše, gle, narod i jedan od dvanaestorice, koji se zvaše Juda, i aše pred njim a, i pristupi k Isusu da ga cjeliva. Jer im ovo bijaše dao znak: Koga cjelivam onaj je.

48. A Isus mu reče: Juda! zar cjelivom izdaješ sina ovje ijega?

49. A kad oni što bijahu s njim vidješe šta će biti, rekoše mu: Gospode! da bijem o nožem?

50. I udari jedan od njih slugu poglavara sveštenika, i odsije mu desno uho.

51. A Isus odgovarajućim reče: Ostavite to. I dohvativši

se do uha njegova iscijeli ga.

52. A glavaram a sveštenikijem i vojvodama crkvenijem i starješinama koji bijahu došli nanj re e Isus: Zar kao na hajduka izi oste s noževima i s koljem da me uhvatite?

53. Svaki dan bio sam s vama u crkvi i ne digoste ruku na mene; ali je sad vaš as i oblast tame.

54. A kad ga uhvatiše, odvedoše ga i uvedoše u dvor poglavara sveštenikoga. A Petar i aše za njim izdaleka.

55. A kad oni naložiše ogran nasred dvora i sjeahu zajedno, i Petar sjeaše me u njima.

56. Vidjevši ga pak jedna sluškinja gdje sjedi kod ognja, i pogledavši nanj re e: I ovaj bješe s njim .

57. A on ga se odre e govore i: ženo! ne poznajem ga.

58. Imalo za tijem vidje ga drugi i re e: I ti si od njih. A Petar re e: ovje e! nijesam .

59. I pošto pro e oko jednoga sahata drugi neko potvrivaše govore i: Zaista i ovaj bješe s njim ; jer je Galilejac.

60. A Petar re e: ovje e! ne znam šta govoriš. I odmah dok on još govoraše zapjeva pijetao .

61. I obazrevši se Gospod pogleda na Petra, i Petar se opomenu rije i Gospodnje kako mu re e: Prije nego pijetao zapjeva odre i eš me se trip ut.

62. I izišavši na polje plaka gorko .

63. A ljudi koji držahu Isusa rugahu mu se, i bijahu ga.

64. I pokrivši ga bijahu ga po obrazu i pitahu ga

govore i: Proreci ko te udari?

65. I druge mnoge hule govorahu nanj.

66. I kad svanu, sabraše se starješine narodne i glavari svešteniki i književnici, i odvedoše ga u svoj sud

67. Govore i: Jesi li ti Hristos? kaži nam. A on im reče: Ako vam i kažem, ne ćete vjerovati.

68. A ako vas i zapitam, ne ćete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti.

69. O dsele se sin ovje ijsjediti s desne strane sile Božije.

70. Svi pak rekoše: Ti li si dakle sin Božij? A on im reče: Vikažite da sam ja.

71. A oni rekoše: šta nam trebaju više svjedoanstva? jer sam i usmo iz usta njegovijeh.

Glava 23

1. I ustavši njih sve mnoštvo odvedoše ga k Pilatu.

2. I poeše ga tužiti govore i: O voga na osmo da otpa uje narod naš, i zabranju je davati esaru danak, i govori da je on Hristos car.

3. A Pilat ga zapita: Ti li si car Judejski? A on odgovaraju i reče mu: Tikažeš.

4. A Pilat reče glavarima sveštenikijem i narodu: Ja ne nalazim nikakve krivice na ovom ovjeku.

5. A oni navaljivahu govore i: On buni ljude u e ipo svoj Judeji po evši od Galileje dovde.

6. A Pilat uvši za Galileju zapita: Zar je on Galilejac?

7. I razum jevši da je iz područja Irodova poslao Irod, koji također bijaše, u Jerusalemu onih dana.

8. A Irod vidjevši Isusa bio mu vrlo milo; jer je odavno željeo da ga vidi, jer je mnogo slušao za njega, i nadaše se da će vidjeti od njega kako čudo.

9. I pitao ga mnogo koje za što; ali mu on ništa ne odgovori.

10. A glavari sveštenici i književnici stajahu, i jednako tužahu ga.

11. A Irod osramotivši ga sa svojim vojnicima, i narugavši mu se, obuče mu bijelu haljinu, i poslao ga natrag Pilatu.

12. I u taj se dan pomiriše Pilat i Irod među sobom; jer prije bijahu u zavadi.

13. A Pilat sazvavši glavare sveštenike i knezove i narod

14. Reče im: Dovedoste mi ovoga čovjeka kao koji narod otpušta, i eto ja ga pred vama ispitah, i ne nalazim na ovom čovjeku ni jedne krivice što vina njega govorite!

15. A ni Irod, jer sam ga slao k njemu; i eto se ne nalazi ništa da je učinio što bi zasluživao smrt.

16. Dakle da ga izbijem pa da pustim.

17. A trebaše o svakom prazniku pashe da im pusti po jednoga sužnja.

18. A li narod sav povika govoreći: uzmi ovoga, a pusti nam Barabasa;

19. Koji bijaše babilonac u tamnicu za nekakvu bunu

u in jenu u gradu i za krv .

20 . A Pilat opet re e da bi on htio pustiti Isusa .

21 . A oni vikahu govore i: Raspni ga , raspni .

22 . A on im tre i put re e : Kakvo je dakle on zlo u inio ? ja ništa na njem u ne na oh što bi zasluživao smrt ; daklem da ga izbijem pa da pustim .

23 . A oni jednako navaljivahu s velikom vikom , i iskahu da se on razapne ; i nadvlada vika njihova i glavara svešten i k ijeh .

24 . I Pilat presudi da bude kao što oni ištu .

25 . I pusti onoga što iskahu , koji b ješe ba en u tamnicu za bunu i za krv ; a Isusa ostavi na njihovu volju .

26 . I kad ga povedoše , uhvatiše nekoga Sim ona Kirinca koji i aše iz polja , i metnuše na njega krst da nosi za Isusom .

27 . A za njim i aše mnoštvo naroda i žena , koje plakahu i naricahu za njim .

28 . A Isus obazrevši se na njih re e : K eri Jerusalm ske ! ne pla ite za m nom , nego pla ite za sobom i za djecom svojom .

29 . Jer gle , idu dani u koje e se re i : blago nero tk in jam a , i utrobam a koje ne rod iše , i sisam a koje ne dojiše .

30 . Tada e po eti govoriti goram a : padnite na nas ; i bregovima : pokrijte nas .

31 . Jer kad se ovako radi od sirova drveta , šta e biti od suha ?

32. V o ahu pak i druga dva zlo inca da pogube s njim.

33. I kad do oše na m jesto koje se zvaše koštumica, ond je razapeše njega i zlo ince, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve.

34. A Isus govoraše: O e! oprosti im ; jer ne znadu šta ine. A dijele injegove haljine bacahu kocke.

35. I narod stajaše te gledaše, a i knezovi s njim a rugahu m u se govore i: D rugim a pom ože, neka pom ože i sebi, ako je on H ristos, izbranik B ožij.

36. A i vojnici mu se rugahu, i pristupahu k njemu i davahu mu ocat,

37. I govorahu: Ako si ti car Judejski pomozi sam sebi.

38. A bijaše nad njim i natpis napisan slov im a G r k i j e m i L a t i n s k i j e m i i v u t s k i j e m : O v o j e c a r J u d e j s k i .

39. A jedan od obješenijeh zlo inaca huljaše na njega govore i: A ko si ti H ristos pom ozi sebi i nam a.

40. A drugi odgovaraju i šutkaše ga i govoraše: Z ar se ti ne bojiš B oga, kad si i sam osu en tako?

41. I m i s m o j o š p r a v e d n o o s u e n i ; j e r p r i m a m o p o s v o j i j e m d j e l i m a k a o š t o s m o z a s l u Ź i l i ; a l i o n n i k a k v a z l a n i j e u i n i o .

42. I re e Isusu: O pom eni m e se, G ospode! kad do eš u carstvo svoje.

43. I re e m u Isus: Z a i s t a t i k a Ź e m : d a n a s e š b i t i s a m n o m u r a j u .

44. A bijaše oko šestoga sahata, i tamo bi po svoj zemlji do sahata devetoga.

45. I pomrlo sunce, i zavjes crkveni razdrije se na pola.

46. I povikavši Isus iza glasa reče: Oče! u ruke tvoje predaje duh svoj. I rekavši ovo izdahnu.

47. A kad vidje kapetan šta bi, stade hvaliti Boga govoreći: Zaista ovaj uvijek bijaše pravednik.

48. I sav narod koji se bijaše skupio da gleda ovo, kad vidje šta biva, vrati se bijući se u prsi svoje.

49. A svi njegovi znanci stajahu izdaleka, i žene koje bijahu išle za njim iz Galileje, i gledahu ono.

50. I gle, uvijek, po imenu Josif. savjetnik, uvijek dobar i pravedan,

51. (On ne bijaše pristao na njihov savjet i na posao) iz Arimateje grada Judejskoga, koji i sam traži carstva Božijeg,

52. On pristupivši k Pilatu traži tijelo Isusovo.

53. I skide ga, i obavi platnom, i metnu ga u grob isječen, u kom nikad ne bijaše nikad metnut.

54. I dan bijaše petak, i subota osvietaše.

55. A žene koje bijahu došle s Isusom iz Galileje, idoše za Josifom, i vidješe grob i kako se tijelo metnu.

56. Vrativši se pak pripraviše mirise i mirre; i u subotu dakle ostaše namiru po zakonu.

Glava 14

1. A u prvi dan nedjeljni dođoše vrlo rano na grob. i

donesoše m irise što priprav iše, i neke druge žene s njima;

2. A li na oše kam en odvaljen od groba.

3. I ušavši ne na oše tijela G ospoda Isusa.

4. I kad se one u ahu tom e, gle, dva ovjeka stane pred njima u sjajnijem haljinama;

5. A kad se one uplašiše i oboriše lica k zem lji. rekoše im : što tražite živoga m e u m rtv im a?

6. Nije ovdje; nego ustade: opomenite se kako vam kaza kad bješe još u G alileji,

7. G ovore i da sin ovje ij treba da se preda u ruke ljudi grješnika i da se razapne i tre i dan da ustane.

8. I opom enuše se rije i njegov ijeh .

9. I vrativši se od groba jav iše sve ovo jedanaestorici i svima ostalijem.

10. A to bijaše M agdalena M arija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale e njim a koje kazaše ovo apostolima.

11. I njim a se u in iše njihove rije i kao laž, i ne vjerovaše im .

12. A Petar ustavši otr a ka grobu, i natku ivši se vidje sam e haljine gdje leže, i otide, ude i se u sebi šta bi.

13. I gle, dvojica od njih i ahu u onaj dan u selo koje bijaše daleko od Jerusolim a šeset po trkališta i zvaše se Emaus.

14. I oni govorahu m e u sobom o svim a ovijem

dogodajima.

15. I kad se oni razgovarahu i zapitivahu jedan drugoga, i Isus približi se, i i aše s njima.

16. A oni im se držahu da ga ne poznaše.

17. A oni im reče: Kakav je to razgovor koji imate među sobom idući, i što ste neveseli?

18. A jedan, po imenu Kleopa, odgovaraju im reče: Zar si ti jedan od crkvara u Jerusalimu koji nijesi čuo šta je u njemu bilo ovijeh dana?

19. I reče im: Šta? A oni im rekoše: Za Isusa Nazarećanina, koji bijaše prorok, silan u djelu i u riječi pred Bogom i pred svijem narodom;

20. Kako ga predadoše glavari sveštenici i knezovi naši te se osudi na smrt, i razapeše ga?

21. A mi se nadamo da je on onaj koji će izbaviti Izraelja; ali svrh svega toga ovo je danas treći dan kako to bi.

22. A uplašiše nas i žene neke od našijeh koje su bile rano na grobu,

23. I ne našavši tijela njegovog do ošegovore i da su im se anđeli javili koji su kazali da je on živ.

24. I idoše jedni od našijeh na grob, i na oše tako kao što i žene kazaše, ali njega ne vidješe.

25. I oni im reče: O bezumni i sporoga srca za vjerovanje svega što govoriše proroci!

26. Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da uđe u slavu svoju?

27. I po evši od Mojsija i od svijuh proroka kazivaše im

što je za njega u svemu pismu.

28. I približiše se k selu u koje iahu, i oninjaše se da hoće dalje da ide.

29. I oni ga ustavljahu govoreći: O stani s nama, jer je dan nagao, i blizu je noć. I uesnjimada noć.

30. I kad sjeaše s njim a za trpezom, uze hljeb i blagoslovivši prelomiga i dade im.

31. Tada se njim a otvoriše oči i poznašega. I njega nestade.

32. I oni govorahu jedan drugome: Ne gorašeli naše srce u nam a kad nam govorašeputem i kad nam kazivašepismo?

33. I ustavši onaj as, vratiše se u Jerusolim, i na oše u skupu jedanaestoricu i koji bijahu s njima

34. Koji govorahu: Zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.

35. I onikazaše što bina putu, i kako ga poznaše kad prelomi hljeb.

36. A kad oni ovo govorahu, i sam Isus stade me u njim a, i re e im : Mir vam .

37. A oni se uplašiše, i poplašeni budu i, mišljahu da vide duha.

38. I re e im : šta se plašite? I zašto takove misli ulaze u srca vaša?

39. Vidite ruke moje i noge moje: ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh tijela i kostiju nema kao što vidite da ja im am .

40. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge.

41. A dok oni još ne vjerovahu od radosti i uahu se re e im : Imate li ovdje što za jelo?

42. A oni mu daše komad ribe pečene, i medu satu.

43. I uzevši izjede pred njima.

44. I re e im : Ovo su riječi koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocima i u psalmima.

45. Tada im otvori um da razumiju pismo.

46. I re e im : Tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos postrada i da ustane iz mrtvih treći dan;

47. I da se propovijeda pokajanje u ime njegovo i oproštenje grijeha po svijem narodima po evšiji od Jerusalima.

48. A vi ste svjedoci ovome.

49. I gle, ja u poslati obećanje oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu Jerusolimskom e dok se ne obučete u silu s visine.

50. I izvede ih na polje do Vitanije, i podignuvši ruke svoje blagoslovi ih.

51. I kad ih blagosiljaše, oступи od njih, i uznošaše se na nebo.

52. I oni mu se pokloniše, i vratiše se u Jerusolim s velikom radošću.

53. I bijahu jednako u crkvi hvale i blagosiljaju i Boga. Amin.